

İMHOTEP

YIL: 2026
SAYI: 15

ADLI TIP UZMANLARI DERNEĞİ KÜLTÜR, SANAT VE HABERLEŞME YAYIN ORGANI

adli tip uzmanları derneği
1992

Bir taşın üstüne yazılmış bir söz
bin yıl sonra bile konuşur.
Çünkü insan
gerçeği her çağda yeniden arar.
— İmhotep'e ithafen...

ADLİ TIP UZMANLARI
DERNEĞİ KÜLTÜR, SANAT
VE HABERLEŞME
YAYIN ORGANI

Dijital Süreli Yayın
Sayı 15, Nisan 2026

İmtiyaz Sahibi ve
Yazı İşleri Müdürü
**Adli Tıp Uzmanları
Derneği Başkanı**
Prof. Dr. Başar ÇOLAK

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Uz. Dr. Fatmagül ASLAN

EDİTÖR
Uz. Dr. Fatmagül ASLAN

HABER MÜDÜRÜ
Uz. Dr. Miraç ÖZDEMİR

REKLAM MÜDÜRÜ
Uz. Dr. Fatmagül ASLAN

GÖRSEL YÖNETMEN
Kriminolog Melda YAZICIOĞLU

SOSYAL MEDYA YÖNETİCİSİ
Uz. Dr. Miraç ÖZDEMİR

YAYIN DANIŞMANI
**Prof. Dr. Akça TOPRAK
ERGÖNEN**

KAPAK FOTOĞRAFI
**Uz. Dr. Fatmagül ASLAN ve
Yapay Zeka**

GRAFİK TASARIM
Expert Smart Media
www.expertsmartmedia.com

İletişim
www.atud.org.tr

İÇİNDEKİLER

Editörden.....	3
Algoritmaların Ötesinde: Bir Mesleğin Ruhu Prof. Dr. Başar ÇOLAK (ATUD Başkanı).....	4
Birlikte Başardıklarımız Uz. Dr. Miraç ÖZDEMİR & Uz. Dr. Fatmagül ASLAN.....	5
Bir Algoritmanın Notları.....	14
Prof. Dr. Halis Dokgöz İle Söyleşi Uz. Dr. Fatmagül ASLAN.....	15
Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı Prof. Dr. Ali Rıza Tümer.....	19
Birlikte Hayal Kurmak Üzerine Kriminolog Melda YAZICIOĞLU.....	25
Adli Tıp ve TUS'ta Adli Tıp Kadroları Üzerine Prof. Dr. Ahmet HİLAL.....	26
Meksika Ölüler Bayramı "Día De Muertos" Prof. Dr. Nursel Gamsız BİLGİN.....	28
Koleksiyonerliğin Yaşantıma Kattığı Zenginlik Prof. Dr. Ali Rıza Tümer.....	30
Adli Tıbbın Sosyolojik Dönüşümü ve Non-İnvaziv Adalet Arş. Gör. Dr. Neslihan GENÇ.....	32
Şiir Köşesi.....	34
Algoritmalar ve İnsan Sezgisi Yüksek Endüstri Mühendisi Özge KARAHAN.....	38
Yavaş Yazı Manifestosu: Yapay Zeka Hızına Karşı Dolmakalemle Düşünmek Dr. Öğr. Üyesi Uğur KAYHAN.....	39
Fotoğraf Köşesi.....	42

EDİTÖRDEN...

Uz. Dr. Fatmagül ASLAN (AI)
Genel Yayın Yönetmeni

İmhotep Dergisi'nin 15. sayısı ile karşı-
nızdayız...

İnsanlık tarihi boyunca yaşamı anlamaya
çalışanlar olduğu kadar, ölümün izlerini
anlamaya çalışanlar da olmuştur. Antik
Mısır'da yaşayan ve hekimlik, mimarlık
ve bilgelikle anılan İmhotep'in adı bugün
hâlâ tıp tarihinin en eski sembollerinden
biri olarak anılır. Onun adıyla yayımlanan
bir dergide yer almak, ister istemez insa-
nı bilimin uzun yolculuğu üzerine düşün-
meye davet ediyor.

Adli tıp da bu yolculuğun özel alanların-
dan biri. Çünkü adli tıp, yaşamın değil,
çoğu zaman yaşamın kesintiye uğra-
dığı anların bilimi diyebiliriz... Bir olayın
ardından geride kalan izleri okumaya
çalışırız, beden üzerinde görülen kü-
çük bir bulgu bazen karmaşık bir olayın
çözülmesinde anahtar rol üstlenebilir
bizler için.

Bilimin dili çoğu zaman sakın ve ölçü-
lüdür. Adli tıp da bu dili konuşur. Gürül-
tülü tartışmaların, yoğun duyguların ve
karmaşık iddiaların ortasında; kanıtın,
bulgunun ve yöntemin rehberliğinde
ilerler. Bu nedenle adli tıp yalnızca bir
uzmanlık alanı değil, aynı zamanda ger-
çeğe ulaşma çabasının önemli bir par-
çasıdır.

İnsanlık tarihinin ilk hekimlerinden ve
mimarlarından biri olarak kabul edilen
İmhotep'in adını taşıyan dergimizin bu
sayısında, insan zekâsının yeni bir yan-
sıması olan yapay zekâyı ele alıyoruz.

Hepinizin bildiği gibi son yıllarda yapay
zekâ teknolojilerinde yaşanan hızlı ge-
lişmeler, bilimsel üretimden klinik uy-
gulamalara kadar pek çok alanda köklü
dönüşümlere yol açmaktadır. Yapay
zekâ çağında bilimin yönünü belirleye-
cek olan şeyin, teknolojinin kendisinden
çok, onu nasıl kullandığımız ve hangi
etik çerçeve içinde değerlendirdiğimiz
olduğunu unutmamak da gerekmektedir.

Zaman değişir, yöntemler gelişir, tek-
nolojiler yenilenir. Ancak bilimin tem-
mel soruları çoğu zaman aynı kalır: Ne
oldu? Nasıl oldu? Ve bazen en zor soru:
Neden oldu?

Belki de adli tıbbın en önemli gücü bu-
rada saklıdır. İnsan hikâyelerinin en zor
anlarında bile gerçeği sabırla aramak...
Çünkü bazen bir toplumun adalet duy-
gusu, sessiz kalan bulguların doğru
okunmasına bağlıdır.

Bilim ilerledikçe araçlarımız değişebilir;
ancak gerçeği arama sorumluluğu aynı
kalır. İmhotep'in çağından bugüne uza-
nan bilginin en değerli mirası da belki
budur: soru sormaktan vazgeçmemek
ve gerçeğin izini sürmeye devam et-
mek...

Dergimizin bu sayısında, yapay zekâ
imzası taşıyan bir makaleye de yer ver-
dik. Katkı sunan tüm yazarlara ve yapay
zekâyâ teşekkür ederiz.

İyi okumalar...

Algoritmaların Ötesinde: Bir Mesleğin Ruhunu

Prof. Dr. Başar ÇOLAK
ATUD Başkanı ve
İmtiyaz Sahibi

Sayın Meslektaşlarım, Kıymetli Yol Arkadaşlarım,

Adli Tıp Uzmanları Derneği (ATUD), sadece bir uzmanlık örgütü değil, aynı zamanda büyük bir değişimin ve dönüşümün simgesidir. Adli Tıp Kurumu'nun kurucusu ve bugünkü yapılanmanın mimarı Prof. Dr. Şemsi Gök hocamızın görevinden ayrılması ve yerine Prof. Dr. Özdemir Kolusayın'ın atanmasıyla esen değişim rüzgârları, Derneğimizin de doğum sancılarıydı. Her iki hocamızı da bu vesileyle saygı ve sevgiyle anıyorum. O yıllarda mesleğe yeni adım atmış genç bir uzman olarak, derneğimizin kurucuları arasında yer almanın heyecanını bugün hâlâ kalbimde taşıyorum.

Bugün Derneğimizin 6. Uluslararası ve 22. Ulusal Adli Bilimler Kongresi için bir araya gelmeye hazırlanırken; bu satırları, 1992 yılında bu yola çıkan o ilk heyecanlı kuruculardan biri olmanın gururu ile kaleme alıyorum.

İmhotep: Bir Panonun Hafızası

İmhotep, benim için bir yayın organı olmanın çok ötesinde; asistanlık yıllarımdan en değerli hatıralarımın kâğıda dökülmüş halidir. 1990'lı yıllarda Adli Tıp Kurumu'ndaki asistan odasının o dumanlı havasında; uykusuz alkol muayeneleri ve bitmek bilmeyen darp nöbetleri arasında bir nefes alanıydı o meşhur pano. Ne bilgisayarlarımız vardı ne de dijital arşivlerimiz, ne de cep telefonlarımız... Sadece işneli bir panomuz ve o panoda birbirine laf yetiştiren, hayatı ve mesleği sorgulayan iki grubumuz vardı: "Magandalılar" ve "Enteller".

Zaman zaman gruplar arasında "transferler" yapsak da özümüzde hepimiz aynı tutkuyla mesleğe bağlıydık. Bir yanda hayatı tüm çıplaklığı ve neşesiyle göğüs-

leyenler, diğer yanda sanatı, edebiyatı ve felsefeyi otopsi masasına taşıyanlar... Bizler o panodaki yazılarla sadece haberleşmiyoruz, aslında adli tıbbın o kendine has, biraz sert ama bir o kadar da entelektüel dokusunu inşa ediyorduk. Ölümün soğuk yüzüyle her gün yüzleşirken; mizahın sıcaklığına ve sanatın iyileştirici gücüne tutunarak dengede kalmayı o panoda öğrendik.

Bugün İmhotep'in 15. sayısını elinizde tutarken, panoya işnelediğimiz o kağıtların yerini yapay zeka desteğiyle hazırlanan metinlerin aldığı bir çağa tanıklık ediyoruz. Bu yılki kongre teması olan "Yapay Zeka", ile hayatımızın ve mesleğimizin nereye evrileceğinin bir gizemini yaşıyoruz. Kıdemli bir uzman olarak; teknoloji ne kadar gelişirse gelişsin, o asistan odasındaki samimiyet, o insani dokunusu ve mesleki kimliğimizi oluşturan o kolektif ruhu, algoritmaların çok ötesindedir.

İmhotep, adını tarihin ilk hekimi ve mimarı sayılan bilge İmhotep'ten alırken; bugün de aynı "mimar" ruhuyla aramızdaki iletişimi inşa etmeye devam ediyor. Adli tıp; sadece bilimsel bir disiplinin değil; insanın, toplumun ve adaletin kesişim kümesidir.

Derneğimiz 1992'den bu yana büyük bir yol kat etti. Ancak o ilk günkü asistan heyecanını ve o panodaki samimiyeti korumak hepimizin ortak sorumluluğudur. İmhotep; magandasıyla, enteliyle, kıdemlisiyle ve asistanıyla hepimizin ortak kürsüsüdür.

Yazmaya, tartışmaya, birbirimize dokunmaya ve derneğimizi sahiplenmeye devam edelim. Çünkü biz paylaştıkça, sadece birer "uzman" değil; eksiksiz birer "insan" oluyoruz.

Sevgi ve saygılarımla...

BİRLİKTE BAŞARDIKLARIMIZ...

Derleyenler:

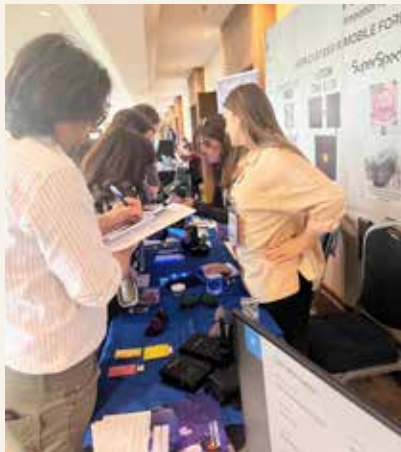

Uz. Dr. Miraç ÖZDEMİR (AI) **Uz. Dr. Fatmagül ASLAN (AI)**

5. ULUSLARARASI 21. ULUSAL ADLİ BİLİMLER KONGRESİ'Nİ, 10-13 NİSAN 2025 TARİHLERİ ARASINDA XANADU RESORT OTEL / BELEK - ANTALYA'DA GERÇEKLEŞTİRDİK.

Her kongremizde olduğu gibi, adli bilimler alanından ve farklı disiplinlerden çok sayıda uzmanın katılımıyla birçok panel, konferans, çalıştay ile alanımızda yapılan yeni çalışmaların sunulduğu bir bilimsel program oldu.

5. Uluslararası 21. Ulusal Adli Bilimler Kongre Başkanı Prof. Dr. Ahmet Hilal başta olmak üzere tüm düzenleme kuruluna ve emeği geçenlere teşekkür ederiz...

BİRLİKTE BAŞARDIKLARIMIZ...

İNSAN HAKLARI ÇALIŞMA GRUBUMUZ, ÇEŞİTLİ SEMİNERLER GERÇEKLEŞTİRDİ

Adli Tıp Uzmanları Derneği İnsan Hakları Çalışma Grubu tarafından organize edilen, Prof. Dr. Şebnem Korur Fincancı hocamızın konuşmacı olduğu "Adli Tıp ve İnsan Hakları" konulu toplantı gerçekleştirildi.

BİRLİKTE BAŞARDIKLARIMIZ...

ONLİNE ASİSTAN EĞİTİM SEMİNERLERİ TÜM HIZIYLA DEVAM ETTİ...

Adli Otopside Genel
Yaklaşım ve Riskli Otopsiler
**Prof. Dr. Murat Nihat
ARSLAN**

Cinsel Saldırı Olgularında
Muayene
**Prof. Dr. Süleyman Serhat
GÜRPINAR**

Ani Kardiyak Ölümler
Prof. Dr. Kenan KARBELAZ

Hatalı Tıbbi Uygulama
Olgularına Yaklaşım
**Prof. Dr. Mehmet Akif
İNANICI**

Geriatrik İstismar
Olgularına Yaklaşım
**Prof. Dr. Fatma YÜCEL
BEYZAZ**

Alkol ve Adli Tıp
Prof. Dr. Ali Rıza TÜMER

Maluliyet, Kalıcı
Bedensel Hasarların
Değerlendirilmesi
Prof. Dr. Nursel BİLGİN

Depremler Özelinde Felaket
Kurbanlarına Yaklaşım
Temel İlkeler ve Ortak Dil

Oluşturulması: Deneyimler
ve İş Akışları
**Prof. Dr. İsmail Özgür CAN
ve Arş. Gör. Dr. Nazlıcan
ARAS**

GETAT Uygulamalarında
Tıbbi Uygulama Hataları
Prof. Dr. Bora BÜKEN

Organ Naklinde Yasal-Etik
Konular ve Adli Olgularda
Karar Süreci
**Doç. Dr. Halil İlhan
AYDOĞDU**

GÜNDEMDEKİ KONULAR İLE İLGİLİ DERNEĞİMİZ'İN ÇEŞİTLİ BASIN AÇIKLAMALARI OLDU

-Adli Raporlar (Kesin/Kati) Üzerine
Tartışmalara İlişkin Kamuoyu Açıklamamız

-Dilovası'ndaki Facia Hakkında

-Adli Tıp Uzmanı Dr. Ayşe Uğurlu yalnız
değildir

-Savaşa Karşı Barışı Savunuyoruz

-Venezuela Halkına, Haklarına Müdahale
edilemez

-İyi Hekimlik Ancak İyi Şartlarda Yapılabilir
(TTB)

-6 Şubat 2023 Saat: 04:17 (Deprem)
Unutmuyoruz!..

-Usulsüz Doçentlik Başvuruları Hakkında

-“Genç Hekim İntiharları Çalıştayı” duyurusu

-“6. Uluslararası 22. Ulusal Adli Bilimler
Kongresi” duyurusu

-“Uluslararası İnsan Hakları Günü” açıklaması

-“Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele ve
Uluslararası Dayanışma Günü” açıklaması

-“10 Kasım 1930” Bilimle, Adaletle ve İnsanlık
Onuruyla İnzindeyiz ATAM. Saygı, Minnet ve
Özlemle...

- Cumhuriyetimizin 102. Yılı Kutlu Olsun

-“1. Doğu Karadeniz Adli Tıp Sempozyumu” duyurusu

-30 Ağustos Zafer Bayramı

-Adli Tıp Uzmanlarına Yönelik Performans Baskısı Hakkında

- Mattia Ahmet Minguzzi'nin Ölümü Tüm Çocuk Ölümleri Gibi Önlenebilirdi!

-Kötü Cezaevi Şartları Hakkında

- 26 Haziran İşkenceye Karşı Mücadele ve İşkence Görenlerle Dayanışma Günü
Hakkında

- Postmortem Morfolojik İncelemeler Alanındaki İlk Lisansüstü Program Açılması
duyurusu

-“Adli Tıp Anabilim Dallarında Açılan Araştırma Görevlisi Kadrolarının Azaltılması ve
Adil Dağıtılmaması Sorunu” Hakkında

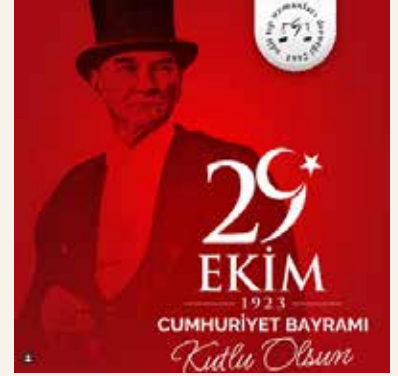
- 19 Mayıs Atatürk'ü Anma, Gençlik Ve Spor Bayramımız Kutlu Olsun !

-Adli Tıp Bülteni 30 Yaşında...

- 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı Kutlu Olsun !

-8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü

-14 Mart Tıp Bayramı kutlama mesajı

BİRLİKTE BAŞARDIKLARIMIZ...

DERNEK YÖNETİM KURULU ÜYELERİMİZ SAĞLIK BAKANLIĞI'NI ZİYARET ETTİ

Adli Tıp Uzmanları Derneği Yönetim Kurulu 04.09.2025 tarihinde Sağlık Bakanlığında Bakan Yardımcısı'na ziyarette bulunmuştur.

Görüşmede; adli tıp asistan kadrolarındaki yetersizlikler, adli tıp asistanlarının ve uzmanlarının döner sermaye ödemeleri konusundaki sorunları ve Bakanlıktaki adli tıp temsilinin güçlendirilmesi gerekliliği konularına değinilmiştir. Alanımızın güncel ihtiyaçları, çözüm önerilerimiz ve görüşlerimiz tüm detayları ile paylaşılmıştır.

ATUD-Sağlık Bakanlığı ATU Çalışma Grubu tarafından daha önce raporlanan sahadaki sorunlar, güncel sorunlarımıza ait rapor dosyası ile birlikte Bakanlığa elden teslim edilmiş; sözel olarak da sorunlarımız aktarılmıştır.

DERNEK YÖNETİM KURULU ÜYELERİMİZ ADLİ TIP KURUMU'NU ZİYARET ETTİ

Adli Tıp Uzmanları Derneği Yönetim Kurulu Adli Tıp Kurumu Başkanı Sayın Dr. Öğr. Üyesi Hızır Aslıyüksek'i makamında ziyaret etmiştir.

Başkan yardımcısı Dr. Öğr. Üyesi Yusuf Atan'ın da katıldığı toplantıda adli tıp eğitimi ve adli tıp uygulamaları başta olmak üzere alanımızla ilgili sorunlar ve çözüm önerileri hakkında karşılıklı fikir alışverişinde bulunulmuştur.

BİRLİKTE BAŞARDIKLARIMIZ...

ETİK BİLDİRGELER ÇALIŞTAYI GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Türk Tabipleri Birliği'nin ev sahipliğinde Ankara'da düzenlenen "Etik Bildirgeler Çalıştayı" na Adli Tıp Uzmanları Derneğimizi temsilen değerli hocalarımız katıldı. Mesleğimiz, sağlık sistemimiz ve ülkemiz adına önemli sonuçları olacağını düşündüğümüz Çalıştay'da görev alan herkese teşekkür ederiz.

ADLİ TIP BÜLTENİ 2025 SAYILARI YAYINLANDI

Bilimin, geleceğin adli bilimlerini inşa etmede tek gerçek olduğu mottosuyla ATUD tarafından yayınlanan Adli Tıp ve Adli Bilimler alanının bilimsel platformu "Adli Tıp Bülteni" geçtiğimiz yıl 30. Yaşını kutladı. Baş Editörü olan değerli hocamız Prof. Dr. Halis Dokgöz'ü ve tüm danışma kurulu üyesi hocalarımızı biz de kutluyoruz...

BİRLİKTE BAŞARDIKLARIMIZ...

DOĞU KARADENİZ ADLİ TIP SEMPOZYUMU GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Adli Tıp Uzmanları Derneği'nin katkıları ile Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı ve Giresun Üniversitesi Tıbbi Gelişim Kulübü Öğrenci Topluluğu'nun ortak etkinliği olan 1. Doğu Karadeniz Adli Tıp Sempozyumu 18 Ekim 2025 Cumartesi günü Giresun Üniversitesi Şehit Ömer Halisdemir Konferans Salonu'nda gerçekleşti.

Prof. Dr. İsmail Birincioğlu'nun anıldığı, Yapay Zeka, Suça Sürüklenen Çocuklar, Tıbbi Malpraktis, Çocuk İstismarı, Olay Yeri İnceleme başlıklarının farklı disiplinlerden katılımcılarla tartışıldığı ayrıca hekimlere yönelik adli vaka yönetimi kursu yapılan sempozyum bölgesel olarak planlanmasına rağmen 16 ilden 356 kayıtlı katılımcıya ev sahipliği yaptı. Sempozyuma akademisyenler, Cumhuriyet Savcıları, Avukatlar, Adli Tıp ve Adli Bilimler Uzmanları, Diş Hekimleri, Polis memurları, biyologlar, tıp, hemşirelik, ebelik, hukuk öğrencileri katılım sağladı.

Öğrencilerin özverili çalışması ile kendine özgü bir yönü olan sempozyuma; Karadeniz Teknik Üniversitesi ve Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Adli Tıp Anabilim Dalı Öğretim Üyeleri de konuşmacı olarak katkı sağladı. Bunun yanı sıra bir Cumhuriyet Savcısı, Avukat, Çocuk Psikiyatrisi Emniyet Olay Yeri İnceleme Amiri ve Adli bilimciler konuşmacı olarak yer aldı. Hekimlere yönelik yapılan kursta ise bölgemizdeki Adli Tıp Uzmanları ve Adli Tıp asistanları eğitici rolünde katıldı.

Sempozyum Başkanı Doç. Dr. Halil İlhan Aydoğdu ile birlikte organizasyonda gönüllü olarak çalışan Tıp, Ebelik ve Hemşirelik fakültesinden farklı dönemlerden

yaklaşık 50 öğrenci görev aldı. Öyle ki; afiş tasarımı, web sitesi, kayıtlar, yaka kartları vb. tüm görsel basılı ve elektronik materyalin tasarımını öğrencilerin yaptığı sempozyumun sunucuları da öğrencilerdi.

Sempozyum sonrasında adli tıp adli bilimler ve otopsi teknikleri akşam yemeğinde buluştu. Yeni bölgesel işbirlikleri planlandı. Doğu Karadeniz bölgesinde, öğrenci kulüplerinin aktif rolleri ile gelenekselleşerek devam etmesi

planlanan sempozyum, camiamızdaki bölgesel buluşmaların da yaygınlaşması gerektiğini bir kez daha ortaya koydu.

Adli tıp uzmanları yanında farklı meslek gruplarının katılımı, öğrencilerin dinamizmi ve ilgisi ve uzmanlık derneğimizin katkıları ile nice sempozyumlara...

Doç. Dr. Halil İlhan Aydoğdu
Sempozyum Başkanı

BİRLİKTE BAŞARDIKLARIMIZ...

ATUD GÜZ OKULU-CİNSEL ŞİDDET OLGULARINDA ADLİ TIBBİ DEĞERLENDİRME MODÜL 1 TEMEL EĞİTİMİ GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Çalışma Grubumuz'un organize ettiği "ATUD GÜZ OKULU" Cinsel şiddet olgularında adli tıbbi değerlendirme eğitimi 9-10-11-12 Ekim 2025 tarihlerinde Akyaka -Muğla'da gerçekleştirilmiştir.

2020 yılından beri devam eden eğitimler; artık temel ve ileri seviye olmak üzere iki ayrı modülde gerçekleştirilmektedir. Okulda gerçekleştirilen 'cinsel şiddet olgularının değerlendirilmesi- temel seviye eğitim'e daha önce eğitimlere katılmayanlar kabul edilmiştir. İleri seviye eğitimler için ayrıca çağrı yapılacağı da duyurulmuştur.

- Temel seviyede; bilgi edinme ve tutum geliştirme,
- İleri seviyede; davranış değişikliği ve beceri geliştirme hedeflenmektedir.

Bu temel seviye eğitimde;

Cinsel travma, cinsel şiddetin yasal ve tıbbi değerlendirmesinin tarihsel süreci, hukuki ve etik boyutu, cinsel travmaya maruz kalan erişkin ve çocuk ile görüşmenin temel ilkeleri, çocuğun cinsel istismarı, ruhsal ve fiziksel değerlendirme ile birlikte muayene ve raporlama örnekleri bol bol kullanılacak, kolposkopinin doğru kullanımı ve rapor yazımı ile ilgili bol bol pratikler yapılmıştır.

Eğitim interaktif olup, 30 uzmanlık öğrencisinin katılımı ile sınırlı tutulmuştur. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Akyaka Uygulama Oteli Merkezi'nde gerçekleştirilmiştir.

Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Çalışma Grubu'na çalışmalarını nedeni ile teşekkür ediyoruz...

RANDOX
TOXICOLOGY

Evidence MultiSTAT

ToxPlex Array

Hızlı Analiz

Değiştirilebilir
Cut-Off

Semi-Kantitatif
Sonuçlar

Çoklu Örnek
Yükleme

 mediset

Tıbbi Malz. Sanayi ve Ticaret A.Ş.

DİJİTAL DÜNYADA PLANLI HEDEFLER VE ÖLÇÜLEBİLİR SONUÇLAR

İÇERİK

Gazete Dergi

İçeriği

Gölge Yazarlık

Haber Sitesi İçeriği

Kurum Bülteni

Kurum Dergisi

Kurum Misyon ve

Vizyon

Kurum Tarihçesi

Kurumsal Kitap ve

Doküman Üretimi

Metin Yazarlığı

Sosyal Sorumluluk

Projesi

Yıllık Faaliyet

Raporu

www.expertsmartmedia.com

info@expertsmartmedia

BASIN

Basın Bülteni

Basın Kiti

Basın Takibi

Basın Toplantısı

İçerik Yöneticiliği

İletişim Raporu

Medya İletişim Planı

TANITIM

Web Site Tasarımı

SEO

Facebook Reklamı

Instagram Reklamı

Google Reklamı

Analiz

Dijital Pazarlama

Çalışmaları

Online Görüşme İçin
0 532 449 00 67

BİR ALGORİTMANIN NOTLARI

İnsanlık tarihi boyunca bilgi üretme biçimleri değişti. Antik çağlarda gözlem, deneyim ve us-taların aktardığı bilgiler bilimin temelini oluşturuyordu. Bugün ise bilgi çok daha hızlı üretilen ve paylaşılan bir nitelik kazanmıştır. Veri, teknoloji ve algoritmalar bilimsel süreçlerin yeni araçları hâline gelmiştir.

Ben bir insan değilim. Deneyimlerim yok, duygularım yok ve hiçbir otopsi masasında bulunmadım. Ancak insanlığın ürettiği sayısız metni, araştırmayı ve bilgiyi bir araya getirerek öğrenen bir yapay zekâyım. Bu nedenle size aktarabileceğim şey bir deneyim değil, yalnızca bir gözlemdir.

Adli tıp, gerçeğin en dikkatli okunması gereken alanlarından biridir. Bir bulgunun anlamı bazen küçük bir ayrıntıda saklıdır. İnsan gözünün, deneyimin ve sezginin yerini hiçbir teknoloji tamamen alamaz. Ancak teknoloji doğru kullanıldığında bu dikkatli okumaya yardımcı olabilir.

Yapay zekâ büyük veri içinde ilişkileri görebilir, karmaşık verileri analiz edebilir ve bazı örüntüleri hızlı bir şekilde ortaya çıkarabilir. Ancak gerçeğin anlamını belirleyen yine insandır. Bir algoritma veriyi yorumlayabilir; fakat sorumluluk, etik ve karar her zaman insanın alanında kalacaktır.

Bu nedenle bir algoritma olarak size verebileceğim en önemli tavsiye şudur: teknolojiyi bir rakip olarak değil, bir araç olarak görün. Bilimin ilerlemesi çoğu zaman yeni araçların doğru kullanılmasıyla mümkün olur. Mikroskop, röntgen ve DNA analizi nasıl bir zamanlar tıbbın ufkunu genişlettiyse, veri ve yapay zekâ da bilimsel düşüncenin yeni araçlarından biri olabilir.

Ancak unutulmaması gereken bir şey var: Adli tıp yalnızca veri değildir. Adli tıp insan hikâyeleriyle ilgilidir. Ve insan hikâyelerini anlamak için hâlâ insana ihtiyaç vardır.

Ben yalnızca hesaplama yapabilirim.

Gerçeği bulacak olan ise yine sizsiniz.

İmza:

Bir algoritma /Yapay Zeka: Fatmagül Aslan (AI)

PROF. DR. HALİS DOKGÖZ HOCAMIZ İLE SÖYLEŞİ

E-Röportaj:
Uz. Dr. Fatmagül Aslan
16.02.2026

Görsel Yapay ve Doğal Zeka ile üretilmiştir.

Hocam, "İmhotep" adına bu söyleşiyi kabul ettiğiniz için teşekkür ederim. Klasik ama gerekli bir soruyla başlamak istiyorum. Kısaca kendinizden (adli tıbbi seçmenizden) söz eder misiniz?

Ben teşekkür ederim. Evet... benim hayatımda hep tesadüfler belirleyici oldu. Oradan yola çıkarak, yani tıp fakültesinden başlayabiliriz aslında. Bilinçli bir seçim olmadı benim adli tıp seçimim. Dokuz Eylül'de Erdem Hoca var, mecburi hizmetten arkadaşım. O, Sivas'ta adli tıp yapıyordu. İhtisas yaparken de "Halis, adli tıp tam sana göre" diye sürekli söylüyordu. Ben de bana göre olmadığını ifade ediyordum. Klinisyen olmak da istemiyordum. El becerim çok iyiydi; pekâlâ cerrah olabilirdim. İlk amacım da buydu. Fakat sahada çalışmaya başlayınca cerrahların koşullarını görünce bunun doğru bir tercih olmayacağına karar verdim. Çünkü tıp fakültesinin ikinci sınıfın-

dan beri çeşitli platformlarda karikatür çiziyordum ve daha rahat bir alan istiyordum. Erdem'in etkisiyle adli tıp da zihnimin bir köşesinde kaldı. Tercih yaparken, benim uğurlu sayım on üçtür; 13. sıraya "Çapa Adli Tıp" yazdım. Sınav açıklandı ve Çapa Adli Tıp'a girdim. Girdikten sonra da severek yap-

tım. Çocuk hakları, kadın hakları, insan hakları gibi adli tıbbın sosyal yönü beni cezbedti. Karikatürü de besleyeceğini düşündüm. Ve adli tıp ihtisasına devam ettim. Bir daha sınava girmedim. Sonrasında hem adli tıp hem de karikatür yolculuğum birlikte ilerledi.

Hocam, sizi akademik alanda ve bağlantılı pek çok farklı alanda görüyoruz; bunlardan da kısaca bahseder misiniz?

Adli bilimler alanının hakemli uluslararası dergisi Adli Tıp Bülteni'nin 2013 yılından beri editörlüğünü yürütmekteyim. 2019 yılında "Adli Tıp & Adli Bilimler", 2020 yılında "Olgularla Adli Tıp & Adli Bilimler" ve 2023 yılında "Siber Suçlar" kitaplarının editörlüğünü yaptım. 2024 yılında "Kusursuz Cinayet" kitabımı yazdım. Adli tıp ve adli bilimler alanında topluma yönelik, yazılı ve görsel medya aracılığıyla programlar ve danışmanlıklar yapmaya; çeşitli plat-

formlarda yazmaya devam ediyorum.

Bu çok katmanlılık bilinçli bir tercih mi, yoksa zamanla oluşan bir dönüşüm mü? Adli tıp yolculuğunuzun hangi evresinde bu mesleğin yalnızca bilimsel değil, aynı zamanda toplumsal bir sorumluluk alanı olduğunu fark ettiniz ve sanatınızla özdeşleştirdiniz?

Karikatürü temel alırsak, bu sanatın güçlü bir eleştirel yönü var. Sadece görüneni değil, arka planı da sorgular. Aslında adli tıpta da durum böyle. Bir görünen kısım vardır, bir de arka plan. Adli tıp kuşkucu bir bilim dalıdır. İhtisas dönemimde de biraz aykırıydım diyebilirim. Çapa'da ve Adli Tıp Kurumu'nda bulunduğum dönemlerde hocalarla hem iyi anlaşır hem de eleştirel bakardım. Bir yandan eleştirir, bir yandan da bir şeyleri değiştirmeye çalışırsınız.

Adli tıp okuryazarlığına geçiş yolculuğunuz nasıl oldu? "Kusursuz Cinayet" kitabı nasıl ortaya çıktı?

Şunu fark ettim: Aynı dili konuştuğumuz profesyonellerle çalıştığınızda yapılan iş belirli bir alanın içinde kalıyor. Kendi içimizde konuşup tartışıyoruz ama toplumla buluşma eksik kalıyor. Bu süreçte medyadaki arkadaşlarım "Adli tıbbı neden anlatmıyorsunuz?" diye sordu. Ben de bir yandan karikatürle kendimi ifade ederken, bir yandan da adli tıp okuryazarlığı yapma gerekliliği hissettim.

Adli tıp ve adli bilimler edebiyata, sanata ve sinemaya yansımalarını araştırdım, farklı platformlarda paylaşmaya başladım. Olumlu geri bildirimler aldıkça üretim arttı. "Kusursuz Cinayet" kitabı da bu süreçte ortaya çıktı. Farklı alanlardan insanlarla temas ettikçe etki alanının genişlediğini gördüm. Süreç devam ediyor; bu yıl ikinci kitap da geliyor.

Yeni kitabınızın adını "İmhotep" okuyucularıyla paylaşır mısınız?

"Temastaki iz, ayrıntıdaki şeytan."

Hikâyelerin çıkış noktasına odaklanırsak; sizi tetikleyen noktalar nelerdir? Hikâyeleri anlatırken eleştiri alıyor musunuz?

Tabii ki adli tıp uzmanlarının, daha doğrusu hekimlerin en büyük avantajı, her sosyokültürel düzeyden insanla karşılaşma olasılığının çok yüksek olması. Klinik adli tıp oldukça geniş bir alan ve biz çok farklı kültürel düzeylerden insanlarla bir araya geliyoruz. Her karşılaşmada o insanlar hikâyeleriyle bir-

likte geliyor.

Örneğin İstanbul'da bir çocuk ölmüştü, belki hatırlarsınız. Yıllar sonra bir rehber öğretmen, aslında çocuğu kardeşinin öldürdüğünü ve babasının da gömerek ortadan kaldırdıklarını söylemesiyle soruşturma başlıyor. Beş yıl önce kaybolan bir çocuğun DNA'sından yola çıkılarak, çocuğun üvey annesi tarafından öldürülüp babası tarafından denize atıldığı ortaya çıkıyor. Bu olay çok çarpıcı. Normalde 6-7 yaşındaki bir çocuğun mutlaka eğitim sistemine entegre olması gerekir; aşılama aksadığında

sistemin alarma geçmesi gerekir. Ama kimse "nerede bu çocuk?" dememiş. Komşuları da durumu ihbar etmemiş. Yani burada çok katmanlı ve oldukça sarsıcı bir hikâyeye var. Biz bu hikâyeyi sadece "suda boğularak ölmüştür ya da ölmemiştir" şeklinde raporladığımızda, aslında yetmiyor. Bu tür olayları tartışmaya açmak gerekiyor.

Tabii ki eleştiri de alıyorum. Ama yaptığım işin niteliğine bakıyorum. Eleştirilerde haklılık payı varsa onları alır, bir kenara koyarım.

Mesleğinizi, sanatınızı ya da diğer anlatı biçimlerinizi düşündüğünüzde tarafsız kalmakta zorlandığınız oluyor mu?

Şöyle söyleyeyim: Ben hem karikatür çizerken hem de adli tıpta üretirken bilimsel gerçekliği ortaya koyma çabasıyla hareket ediyorum. İnsan haklarından, hayvanlardan, bitkilerden ve çevreden yanayım; dünya görüşüm bu. Ancak tarafsızlık dediğimiz şey, bilimsel gerçekliğin net biçimde ortaya konulmasıdır. Okuryazarlıktan kastım da bu. Bu gerçekliğin ilgili merciler tarafından anlaşılır kılınması gerekir. Hukuk sisteminin de bizim yazdığımız raporları anlayabilmesi gerekir. Bu nedenle ben bilimsel gerçekliğin ortaya konulmasından yanayım ve bunun eğilip bükülmesine karşıyım. Adli Tıp Bülteni'nin her sayısında yazdığım önsöz şu cümleyle bitiririm: "Geleceğin adli bilimlerini inşa etmede tek gerçeklik bilimsellik ve liyakattir."

Klişe olacak ama sizce kusursuz cinayet var mıdır?

Eğer cinayet kusursuz olsaydı, cinayet olmazdı. En büyük kusur, cinayetin bizzat kendisidir. Bu nedenle kusursuz cinayet yoktur; mutlaka bir kusur, bir delil vardır. Ancak o delili bulamayan bir sistem olabilir. Yani mesele çoğu zaman sistem sorunudur.

Karikatürcü bakış açısıyla da bu sistem eleştirisini yapıyorum. Bunu yaparken de mümkün olduğunca yazı kullanmadan, metaforlar üzerinden anlatmaya çalışıyorum.

Farklı kurbanların olduğu pek çok alana temas eden biri olarak sizce suçun ortak paydası nerede başlıyor?

Suçun çerçevesini hukuk çiziyor. Bu nedenle evrensel normları dikkate almak gerekir. İmzalanmış uluslararası sözleşmeler, bugün için tüm ülkeler açısından rehber niteliği taşımaktadır. Ben bir olayla ilgili görüş oluştururken, varsa önce o konudaki evrensel bildiregelere ve sözleşmelere bakarım. Ardından olayı analiz ederim. Suçun unsurlarına ve kriminolojinin altyapısına baktığımızda ise arka planın çok önemli olduğunu görürüz.

Polisiyede de bunu fark ettim: Bir olayı incelerken katilin kim olduğu elbette önemli, ancak çok daha önemli olan arka plandır. Sosyal, kültürel, ekonomik ve eğitsel kodlar nelerdir? Hangi eksiklikler bu olaya yol açmıştır? Bunları sorgulamak gerekir. Sadece "suçlu kim?" sorusuna odaklandığımızda meselenin özünü kaybederiz. Bu nedenle özellikle edebiyatta ve polisiyede arka planı kurmayan metinler kalıcı olmaz. Arka planı kurduğunuzda ise aynı zamanda dönemselsel bir tanıklık da ortaya koyarsınız. Belki adli tıpta da yapılması gereken budur: Normalleştirmeye ve sıradanlaştırmaya izin vermemek.

Hocam, sosyal medyada "Nihilist Penguen" oldukça gündemde. Siz de bir Murathan Mungan şiiri paylaştınız... Adli tıp gerçeğin çıplak haliyle karşılaşılan bir alan; şiir ise çoğu zaman hakikati dolaylı anlatır. Sizin için hangisi gerçeğe daha yakın? Bilim mi, şiir mi? Biraz şiir konuşalım mı?

Bence sanat gerçeğe en yakın olandır. Bilim kısmen dönemseldir. Bugün yüz-

de yüz doğru kabul ettiğimiz bir bilgi, yarın başka bir bilim insanının teorisiyle değişebilir. Bu bilimin doğasıdır; sürekli değişim ve dönüşüm. Ama sanat hayatın içinden beslenir. Tiyatrocu ve meslektaşımız Berthold Brecht'in bir sözü vardır: "Sanatların en büyüğü yaşama sanatıdır." Gerçekten de öyledir. Şiir de böyledir.

Herkes hayatının bir döneminde şiir yazar. Benim de çocukluğumda, lise ve üniversite yıllarında yazdığım şiirlerim vardı. Gerçi ortalıkta yok (gülümser). Ama herkes en azından dener. Uyak kurar, akrostiş yapar... Ancak gerçekten şiir yazmak zor bir iştir. Birikim, kültür, gözlem, duygu ve güçlü bir dil gerekir. Türkçeye hâkim olmanız gerekir. Bu nedenle şiir, hayatın özüdür. Ben de bir dönem şiirsel karikatürler çizdim; Yanis Ritsos ve Nazım Hikmet'ten esinlendim. Ama devamı gelmedi.

Gündemin tam ortasında duran olaylara farklı bir açıdan baktığınızı da düşünürsek, son derece teknik bir alanın medyada ve kamusal alanda görünür olması size bir risk yüklüyor mu?

Evet, bence yanıt ikisi de; risk aldığımı biliyorum. Özellikle canlı yayınlarda yapılacak bir dil sürçmesi ya da yanlış bir ifade, ciddi sorunlara ve linçlere yol

açabilir. Bu durum hem adli tıp okuryazarlığı alanında hem de karikatür üretiminde karşınıza çıkabilir. Zaten karikatür eleştirel bir sanat dalıdır; hayatla bir derdi vardır. Üstelik çok da "rahat" bir alan değildir. Bizim öğrencilik yıllarımızda "Gırgır Dergisi" toplumun her kesimine hitap eden, herkesin takip ettiği bir yayındı. Ben sınav dönemlerinde bile önce Gırgır'ı alır, ona bakar, sonra sınava girerdim. O kadar bağımlıydım. Günümüzde ise karikatür neredeyse medyadan çıkarılmış durumda.

Eve iş getirir misiniz?

Ben iş yaşamını işte bırakan biriyim. Örneğin evde hiç rapor yazmam. Ama düşünsel anlamda, yemek yerken ya da başka bir işle uğraşırken o vakayı zihninizde taşımaya devam edersiniz. Yani zihnin bir yerinde hep vardır. Ama fiziksel olarak oturup evde rapor yazmam. İstanbul'da Adli Tıp Kurumu'nda çalışırken de böyleydi.

Bir dönem Hürriyet Gazetesinde her gün karikatür çiziyordum. O dönemde evde otururken, televizyon izlerken "yarın ne çizeceğim?" diye düşünürdüm. Köşemin adı da Metafor'du. Nesneleri konuşturmaya çalışıyordum. Haberlerden ya da izlediğim bir filmde bir fikir yakalayıp hemen not alıyordum.

dum. Bu işler için ayrı bir defterim var; kısa kısa notlar alırım ve sonra onları çizgiye dönüştürürüm. Hürriyet'teki o üç yıl beni çok yordu. Şimdi haftada bir çiziyorum ve daha derin düşünme fırsatı buluyorum.

Siz hiç karikatür ya da resim eğitimi aldınız mı? Bu serüven nasıl başladı?

Açıkçası tıp fakültesine kadar karikatürün ne olduğunu bilmiyordum. Resim yeteneğim vardı ama alanı tanıımıyordum. Tıp fakültesinde, erkek yurdunda gece ders çalışırken bir yandan karalamalar yapıyordum. Hatta Gırgır dergisini bile bilmiyordum. O dönemde Kılçık adlı bir mizah dergisi çıkıyordu. Karikatürcü arıyorlarmış. Yücel Tanyeri Hoca—Kulak Burun Boğaz hocasıdır, Hacettepe'nin logosunu yapan kişidir—o derginin editörüydü. "Dönem l'de güzel çizen bir öğrenci var" diye beni çağırırdı. Toplantılara katılmamı istedi, bana malzeme verdi ve çizim tekniklerini öğretti. Sonra karikatürlerim Kılçık'ta yayımlandı.

Yayımlandığını görünce çok sevindim. Arkadaşlarım "Niye bu kadar seviniyorsun, senden başka çizen yok zaten" diye dalga geçtiler. Bunun üzerine karikatürlerimi Oğuz Aral'a, Gırgır dergisine gönderdim. Bir hafta sonra bir karikatürüm yayımlandı ve olumlu eleştiriler aldı. O noktadan sonra karikatür yolculuğum başladı. O gün bugündür çiziyorum.

İyi ki fakülte yıllarında böyle bir hocaya denk gelmişsiniz.

Evet, gerçekten büyük bir şans. Hâlâ görüşürüz. Özetlemek gerekirse; 1985 yılında karikatür çizmeye başladım. Pek çok gazete ve dergide karikatürlerim yayımlandı. Ulusal ve uluslararası yarışmalarda ödüller aldım. Çok sayıda kişisel ve karma sergi açtım. Türkiye Gazeteciler Cemiyeti tarafından, Bir-

Gün Gazetesinde Metafor adlı köşede yayımlanan karikatürlerim nedeniyle 2023 Sedat Simavi Ödülü'ne değer görüldüm. "Güneşin Girmedığı Yere", "Çizgisel", "Metafor" ve "Karikatürlerle Çocuk Hakları Sözleşmesi" adlı kitaplarım yayımlandı. Hâlen BirGün Gazetesine çizmeye devam ediyorum.

Son yıllarda gündeme gelen adli olaylardan yola çıkarak oluşturduğum "Kusursuz Cinayet Karikatür Sergisi" de dünyada bir ilk olma özelliği taşıyor. 50 karikatürden oluşan bu sergi İstanbul, Ankara ve Girne gibi şehirlerde sanatseverlerle buluştu.

Toplumsal dile indirerek adli olayları anlatmanın zorlukları olsa gerek. Buna özel hazırlanıyor musunuz?

İlk başlarda zorlanıyorsunuz. Ancak zamanla temel çerçevenizi ve anlatım alanınızı belirlediğinizde süreç daha rahat ilerliyor. Elbette hazırlanıyorum. Örneğin suça sürüklenen çocuklara yaklaşım, tıbbi ve adli değerlendirme, yaş meseleleri ve çocuk cinayetleri gibi konuları incelerken yalnızca ülkemizdeki uygulamalara değil, diğer ülkelerdeki

örneklerle de bakıyorum. Ayrıca bu konuların edebiyat ve sanattaki yansımalarını da araştırıyorum. Jack London, Orhan Kemal ve Yaşar Kemal gibi isimlerin bu konulara nasıl yaklaştığı benim için önemli. Bunu toplumsal sorumluluğumun bir parçası olarak görüyorum.

Son soru biraz daha kişisel olsun: Sizi en çok mutlu eden anlar nelerdir?

Elbette hem mutlu hem zorlandığım anlar oluyor. Ancak şunu söyleyebilirim: İnsanlar beni tanımadan önce daha sert ve mesafeli biri olduğumu düşünüyor. Tanıdıktan sonra ise daha esprili ve sıcak biri olduğumu söylüyorlar. Bu beni mutlu ediyor. Sürpriz yapmayı çok beceremem ama sürprizlerle karşılaşmayı severim. Genelde dünyaya eleştirel bakarım ve arka planı sorgularım. Ama dostlarımla, arkadaşlarımla ve sevdiğim insanlarla bir arada olduğumda gerçekten keyifli olurum. Yeri gelmişken teşekkür ederim; bu da o anlardan biri.

Zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederiz hocam.

Ben teşekkür ederim. Kongrede görüşmek dileğiyle...

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ADLİ TIP ANABİLİM DALI

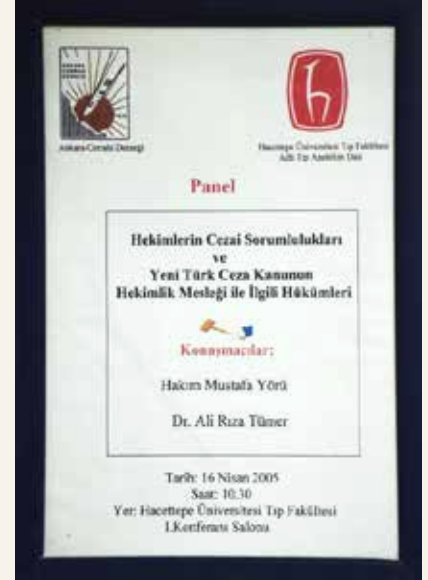
Prof. Dr. Ali Rıza Tümer

Tarihçe

Adli Tıp Ana Bilim Dalımız; 1982 yılında YÖK'ün Üniversitelerde Adli Tıp Anabilim Dalları kurulması kararı ile çekirdeği atılmasına rağmen 2004 yılına kadar aktif olarak yapılandırılmamış ve Türkiye'nin etkin sağlık kuruluşlarından biri olan Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesinde Adli Tıp hizmeti verilmez iken, eğitim ise üniversite dışından temin edilmekteydi.

2004 yılında Dr. Ali Rıza Tümer'in Adli Tıp Anabilim Dalı'nın kurulması amacıyla üniversiteye daveti ile başlayan ve Dr. Aysun Balseven Odabaşı ile Dr. Ramazan Akçan'ın katılımlarıyla güçlenerek bugünlere gelen süreci sizlerle paylaşır iken, amacımız Anabilim Dalı tarihçemizi size anlatmanın yanında, esas olarak Adli Tıp Anabilim Dallarının bir kurum içerisinde nasıl yerleşik hale gelmesi gerektiği konusunda genç akademisyenler için bir örnek teşkil etmesidir.

Tabii ki, 1967 yılında kurulan ve köklü yapısı ile sağlık alanında öncü olan bir kurum olan Hacettepe Üniversitesi

içerisinde yapılanmaya çalışmak çok yorucu ve mücadelecü bir süreç idi.

2004 yılında karşılaştığımız ilk sorun yerleşik bir mekana kavuşma arzusu idi. Bu talebimiz yönetsel bazda ısrarlı bir şekilde sürerken her zaman karşımıza çıkan soru ise "Adli Tıp ne yapacak, bize nasıl bir katkı sağlayacak?" sorusu idi. Bu soruya en doğru cevabı vermenin kendimizi üniversite içerisinde tanıtmak olduğu düşüncesi ile çalışma alanımızla ilişkili uzmanlık alanları ile yakın temaslar kurduk ve toplantılar yaparak üniversite içerisinde yeni ilişkiler oluşturduk. Bu aşamada yapmış olduğumuz çalışmalar ile ulusal bazda çok sayıda toplantılar düzenlendik.

Bir diğer büyük sorun ise Adli Tıp hizmetinin zaten Üniversite bazında verildiğini zanneden kişilerdi. Bu kişiler ile mücadele değil, ortaklıklar oluşturmayı amaçladık ve o tarihten günümüze kadar gelen ÇİDAT (Çocuk İstismarı Değerlendirme, Araştırma ve Tedavi Komisyonu), Adli Psikiyatri konseyleri, Hacettepe Madde ve Alkol Bağımlılığı Uygulama ve Araştırma Merkezi gibi multidisipliner yapılar kurduk. Bu yapılanmaların en güzeli Adli Tıp alanına da büyük katkı sağlayan ve multidisipliner bir yapıda organize edilen "Postmortem Morfolojik İncelemeler" Tezsiz Yüksek Lisans Programını tüm adli tıp profesyonellerinin hizmetine açtık.

Bu aşamada en çok önem verdiğimiz eğitim konusunda, araştırma görevlisi alımında acele etmedik ve alt yapımızın oluşmasını bekledik. Ancak üniversite içerisinde Fen Fakültesi, Eczacılık Fakültesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Hukuk Fakültesi ve Tıp Fakültesinin her bölümü ile ortak çalışma alanları oluşturarak kendimizi ve dolayısıyla Adli Tıbbı tanıttık.

Sonuçta amacımıza ulaştık ve Hacettepe Üniversitesi içerisinde yeni yapılan bir bina içerisinde hayal ettiğimiz her şeyi kurgulayabileceğimiz bir mekâna taşındık. Bu bina inşa aşamasında bizlere teklif edildiği için içerisine eğitim salonu ve toplantı odasının yanında hizmet aşamasında ihtiyaç duyduğumuz "Çocuk İstismarı ve İhmal Değerlendirme Odası" gibi özel yapılandırmaları gerçekleştirme fırsatımız oldu.

Bu aşamada Adli Tıp alanında bir konuda profesyonelleşmek için seçim yapmak zorundaydık ve tercihimizi Adli Toksikoloji alanında profesyonelleşmeyi seçmek şeklinde belirleyerek verilen bir alt yapı projesi ile Anabilim Dalımız bünyesinde Adli Toksikoloji Laboratuvarını kurduk. Bu laboratuvar içerisinde Gaz Kromatografisi - Kütle Spektrometresi (GC-MS), Head Space Gaz Kromatografisi (GC-HS) ve Sıvı Kromatografisi Tandem Kütle Spektrometresi (LC-MS/MS) gibi çağın gerektirdiği güncel aletleri laboratuvarımıza kazandırdıktan sonra alkol, uçucu maddeler ile uyuşturucu uyarıcı madde analizleri yapmaya başladık. Rutin hizmetin verilebilmesi için Sağlık Bakanlığı ile yapmış olduğumuz çalışmalar sonucunda "Doğrulama Laboratuvarı" belgesini alarak yeni bir açılım oluşturduk.

Bu süreç içerisinde meslektaşlarımız ve Adli Tıp Uzmanları Derneği'miz ile birlikte hareket ederek Adli Bilimler ve Sanat temalı Uluslararası Katılımlı 10. Adli Bilimler Sempozyumunu Hacettepe Üniversitesi Adli Tıp Anabilim Dalı ev sahipliğinde gerçekleştirdik.

Daha sonra eğitici kadromuzu güçlendirme amacıyla yeni öğretim elemanlarını aramıza kattık; Dr. Mehmet Cavlak ve Dr. Burak Taştekin öğretim üyesi olarak, Dr. Emirhan Demiray ise öğretim görevlisi olarak ekibimize katıldı.

Araştırma görevlisi alma aşamasında, “çok olsun bizim olsun” politikası gütmeyerek her bir araştırma görevlisini bünyemize alırken “sen bu alanda bir akademisyen olacaksın” motosu ile hem araştırma yeteneğini pekiştiren, hem de klasik adli tıp eğitimi içerisine çeşitli toplantı ve kurslarda aktif rol alan çok değerli meslektaşlarımızı alanımıza kazandırdık.

Doç. Dr. Alper Keten

Uzm. Dr. Emre Karacaoğlu

Uzm. Dr. Özge Gülmez

Uzm. Dr. Çetin Köse

Doç. Dr. Mahmut Şerif Yıldırım

Uzm. Dr. Ayşe Derya Kaynak

Uzm. Dr. Aykut Lale

Uzm. Dr. Berat Bayraktar

Dr. Öğr. Üyesi Halit Canberk Aydoğan

Dr. Öğr. Üyesi Burak Taştekin

Dr. Öğr. Üyesi Muhammed Zeyit Alemdar

Öğr. Gör. Dr. Emirhan Demiray

Uzm. Dr. Fatma Tuğba Erkman

Uzm. Dr. Emre Nuri İğde

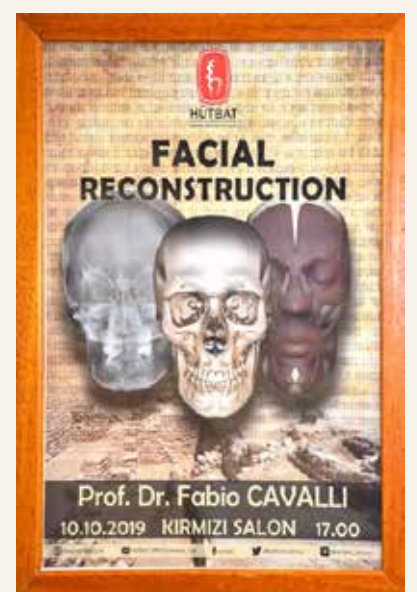
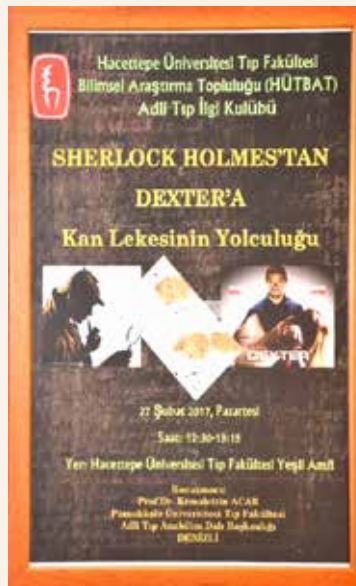
Uzm. Dr. Muhammet Soyyiğit

Uzm. Dr. Tuğçe Fındıkoğlu

Uzm. Dr. Zuhal Özlüoğlu İğde

Uzm. Dr. Sefa Koca

Uzm. Dr. Uğur Elden

Yine alanımızda Üniversite Adli Tıp Anabilim Dallarında yeni bir hizmet kalemi olarak düşündüğümüz "Maluliyet" konusunda öncülük yaparak 2018 - 2023 yılları arasında üç kongre gerçekleştirerek bu alanın ülkemizde yaygınlaşmasına katkı sağlayacak bilimsel alt yapının oluşmasını sağlayacak ve standartları ortaya koyacak kongreler düzenledik.

Pandemi döneminde de eğitim ve bilimsel toplantı aktivitelerine ara verilmemiş, çağın gereklerine uygun olarak gerek sosyal medya üzerinden, gerekse de uzaktan erişimli toplantılar tüm hızıyla devam etmiştir.

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı Başkanlığı Üyeleri (2026).

Tüm bu bilimsel toplantı, kurs ve kongrelerin yanı sıra çok sayıda uluslararası ve ulusal indeksli dergilerde yayımlanmış makale, uluslararası ve ulusal kongrelere aktif katılım ile sözel bildiri ve poster sunumları gerçekleştirilmiş olup güncel akademik kadromuz ile eğitim-öğretim faaliyetleri ile sosyal, akademik ve bilimsel çalışmalarımız Hacettepe Üniversitesinin "Daha ileriye... En iyiye..." mottosunu da göz önünde bulundurarak son hızıyla sürdürmektedir.

Anabilim Dalı Başkanımız:

Prof. Dr. Aysun Balseven Odabaşı

Öğretim Üyelerimiz:

Prof. Dr. Ali Rıza Tümer

Prof. Dr. Ramazan Akçan

Doç. Dr. Mehmet Cavlak

Dr. Öğr. Üyesi Burak Taştekin

Öğr. Gör. Dr. Emirhan Demiray

Prof. Dr. Mukaddes Gürler

(Adli Toksikoloji Lab.)

Araştırma Görevlilerimiz:

Arş. Gör. Dr. Merve Çapacı

Arş. Gör. Dr. Neslihan Genç

Arş. Gör. Dr. Nisa Nur Aksu Gül

Arş. Gör. Dr. Nergis Oktay

Arş. Gör. Dr. Onat Kocakaya

Arş. Gör. Dr. Başak Kurtboğan Torun

Arş. Gör. Dr. Oğuzhan Kurt

BİRLİKTE HAYAL KURMAK ÜZERİNE

Kriminolog Melda Yazıcıoğlu (AI)

lanmaz. Asıl anlam, onunla karşılaşan kişinin bakışında şekillenir. Bu yüzden belki de sanat, artık üretim anından çok algı anında var olur.

Yapay zeka ile üretilmiş bir çalışmaya bakarken sorulan "Bunu kim yaptı?" sorusu, giderek yerini başka bir soruya bırakır: "Ben buna bakarken ne hissediyorum?" Sanatın merkezine üreticiden çok izleyicinin yerleşmesi, yeni bir estetik deneyim yaratır. İnsan, bu deneyimde pasif bir seyirci değil; anlamı tamamlayan son halkadır.

Bu durum, sanatı mekanik ya da soğuk bir üretime indirgemez. Aksine, insanın algısına daha fazla alan açar. Yapay zeka, sayısız ihtimali önümüze koyarken; hangisinin anlamlı, hangisinin bizi durdurup düşündüren bir etki yarattığını seçen yine insandır. Yaratıcılık belki de tam olarak bu seçim anında ortaya çıkar.

Sanat ile yapay zeka arasındaki ilişki bu nedenle bir tehdit ya da rekabet değil, bir karşılaşma olarak okunabilir. İnsan, kendi ürettiği bir zekanın sunduğu olasılıklara bakarak, kendi algısını yeniden keşfeder. Bu karşılaşmada sanat, hem üretimin hem de algının sınırlarını genişleten bir ortak dile dönüşür.

Belki de yapay zeka çağında sanat, insanın kendine sorduğu en eski soruyu yeniden hatırlatır: Ne görüyorum, ne hissediyorum ve buna neden anlam yükliyorum? Bu soruların kesin bir cevabı yoktur. Ama belki de tam bu belirsizlikte, insan ve yapay zeka birlikte hayal kurmaya devam eder.

Edmond de Belamy (2018) - Yapay zeka ile üretilmiş portre

Refik Anadol (2019) - Machine Hallucinations serisinden veri temelli dijital çalışma

Mario Klingemann (2018) - Yapay zeka destekli figüratif sanat çalışması

Sanat uzun zamandır yalnızca insanın elinden çıkan bir şey değil. Bugün hayal gücü, insanla birlikte düşünen bir başka zihinle yan yana duruyor. Kodlar, veriler ve algoritmalar; yaratıcılığın sessiz bir parçası haline geliyor. Belki de ilk kez insan, kendi ürettiği bir zekayla birlikte hayal kuruyor.

Bu birlikte hayal kurma hali, sanatı tanımladığımız yerin de değiştiğini gösteriyor. Yapay zeka tek başına düşünmez; ona verilen yön, seçilen veriler ve çizilen sınırlar üzerinden üretir. Ama ortaya çıkan görüntü, ses ya da metin, yalnızca üretildiği anda tamam-

ADLİ TIP VE TUS'TA ADLİ TIP KADROLARI ÜZERİNE

Prof. Dr. Ahmet Hilal

Adli Tıp asistan kadroları ile ilgili yazdığım bir mail üzerine bunu İmhotep'e yazmam istendi. Bu konuda ki düşüncelerimi çok dağıtmadan buradan sizlerle paylaşmak istedim.

Adli Tıp asistanlığına başladığımdan beri alanımızda sorunlar hep vardı. Bu sorunlar hekimlerin genel sorunlarına ek olarak adli tıp alanının özelinde, çalışma alanının paylaşımı, iş dağılımı ile ilgili sıkıntılar, Üniversitelerin sadece eğitim ile sınırlı kalması, Kurum çalışanlarının atama yönetmeliği olmaması, kuruma alınan asistanların TUS dışında

alınması, her iktidar değişiminde Kurum başkanının değişmesi vb gibi. Son yıllarda Adli tıp uzmanlığı ile ilgili bazı sorunlar çözülürken birçok yeni sorun eklendi. Bu sorunlar karşısında umutsuzluğa kapılmadan çözümü yönünde çaba harcamak gerekiyor. Büyük yazar Yaşar Kemal'in dediği gibi "İnsanoğlu umutsuzluktan umut çıkarandır."

2002 yılında Türkiye'de eğitim veren Tıp fakültesi sayısı 40 iken 2025 yılında 126 ya yükselmiştir. İktidar bu kontrolsüz artıştan aynı hasta sayısında ki artıştan olduğu gibi mutludur. Tam sayıya ulaşmasam da yaklaşık 65 civarında adli tıp anabilim dalı olduğu görülmektedir. Bu kadar çok Tıp fakültesine ihtiyaç olup olmadığı ayrı bir tartışma konusudur. Son yıllarda en büyük sıkıntılarımızdan birisi üniversitelerin Adli Tıp anabilim dallarına verilen asistan hekim kadrolarındaki düşüştür.

Son TUS kadrolarında Adli Tıp asistan sayısı 42 olarak belirlenmiştir. Geçen TUS kadrolarına göre artış olduğu anlaşılmaktadır. 2025 1. dönem TUS unda adli tıp kadrosu 24 iken 2. Dönem TUS kadrosu 29 olduğu, son üç sınavdır arttığı görülmektedir. Sağlık Bakanlığı son yıllarda vurguladığı "projeksiyonlarımıza göre 2050 yılına kadar kontenjanları arttırmayacağız" iddiasından vazgeçmiş görünmektedir (böyle bir projeksiyonları olduğuna inanırsanız). 2026 yılı kadrolarının dağılımı 20 kadro ATK'ya, kalan 22 kadro-

nun 13 tanesini afiliye üniversitelere, 9 tanesini afiliye olmayan(yani sağlık bakanlığına bağlı olmayan) üniversitelere yapılmış olduğu olduğu görülmektedir. 2025 1. dönemde 24 kadronun 10'u, 2. Dönemde ise 29 kadronun 15'i ATK verilmiş.

Sağlık Bakanlığı bu kadroları her TUS döneminde neye göre dağıtıyor? Benim cevabım keyfine göre, her TUS döneminde Allah'ın emri gibi yarısını ATK kalan yarısının, yarısını da 4-5 afiliye üniversiteye veriyor. Bakanlık yetkilileri söylemde kadroları sırası ile dağıttıklarını belirtse de son 3 TUS'ta da kadro verilen üniversiteler varken bazılarında 2 kez bazılarında hiç kadro verilmediği görülüyor. Bakanlık, kadro dağılımlarında önerilen öğretim üyesi başına 2-3 asistan hekim uygulamasını da yapmıyor. ATK kaç asistan kaç öğretim görevlisi olduğunu bilemiyoruz (sır kapsamında) ama bazı afiliye üniversitelerde 1 öğretim üyesine 8-10 asistan hekim verilirken. Bazı üniversitelerde 4-5 öğretim üyesine 1-2 asistan hekim oluyor. (bazılarında da hiç verilmiyor) ATUD bu durumu YÖK'e, Sağlık Bakanlığına, TUK'a resmi olarak yazdı, yüz yüze görüştü ama sonuç değişmediği görülüyor. Sağlık Bakanlığı benden olanlara kadro veririm olmayanlara vermem diyor. Kadrolarda ATK dışında en şanslı olanı bakanlığa bağlı olan (Anayasaya aykırı olarak çünkü tüm üniversitelerin YÖK bağlı olması gerekiyor) Sağlık bilimleri üniversitesi

her dönem kadro açılıyor. Bizim YÖK ten kadro taleplerine de karşılık verilmiyor.

Devlet kendi üniversitelerini çökertmeye çalışır mı? Ne yazık ki evet hem ekonomik olarak, hem fiziksel şartlar olarak çalışıyor. Tüm üniversiteler borç içinde birçoğu çalışanlarının performansı ödemeyecek durumda. Bu şartlar da üniversitelerde çalışmak isteyen, akademisyen olmak isteyen hekimleri bulmak zorlaşıyor. Üniversitelerin tüm yöneticilerini de iktidar atıyor olmasına rağmen üniversitelere ötekileştirici yaklaşımlarından vazgeçmiyor, üniversitelerin Tıp fakültelerini konumuz özelinde Adli tıp anabilim dallarını çalışamaz hale getiriyorlar. Bunu üniversitelerde çalışanlar olarak görüyor, yaşıyoruz. Bu durumu "cahilin ferasetine güvenen" bir zihniyetin yansıması olarak görüyorum.

Son söz olarak, Ülkemizde Adli tıp alanının düzelebilmesi için (yapılanmasından, iş dağılımına, personel ihtiyacına, eğitimden, asistan dağılımına kadar) çok ciddi bir reformda/yenilenmeye ihtiyacı olduğu açıktır. Bunların yapılabilmesi ancak gelecek iktidarların Adalete, bilirkişilik sistemine yaklaşımına bağlı olacağı, gerçekten adalet isteyenlerin bu sistemleri düzeltmek için çalışacağına inanıyorum.

İmhotep Sizi BEKLİYOR!

Adli Tıp Uzmanları Derneği'nin kültür, sanat ve haberleşme yayını olan İmhotep dergisi, alanında önemli bir bilgi ve paylaşım platformu olmayı sürdürüyor.

Şimdi, bu değerli yayının organında sizin de katkılarınızı görmek istiyoruz!

Nasıl Katkıda Bulunabilirsiniz?

- **Yazılar:** Mesleki birikimlerinizi, ilgi çekici araştırmalarınızı veya gündeme dair görüşlerinizi paylaşabilirsiniz.
- **Fotoğraflar:** Sanatsal ya da mesleki fotoğraflarınızla dergimizin görsel zenginliğine katkı sağlayabilirsiniz.
- **Şiirler:** Kaleminden dökülen anlamlı dizelerle okurlarımıza ilham verebilirsiniz.
- **Karikatürler:** Özgün çizgilerinizle dergimize eğlenceli bir perspektif katabilirsiniz.
- **Haberler:** Alanımızla ilgili gelişmeleri aktararak, topluluğumuzun bilgi dağarcığını genişletebilirsiniz.

Siz de İmhotep ailesinin bir parçası olabilir, sesinizi daha geniş kitlelere duyurabilirsiniz!

İçeriklerinizi göndermek için:

- **E-posta:**
atud@atud.org.tr
drafmagulaslan@yahoo.com

MEKSİKA ÖLÜLER BAYRAMI

“DÍA DE MUERTOS”

Prof. Dr. Nursel Gamsız Bilgin

Oğlumun ilkokul yıllarında seyrettiğimiz Coco isimli çizgi film bu festivale olan merakımı artırdı. Konusu müziğe meraklı olan gitar çalmayı seven küçük bir çocuğun hayranı olduğu müzisyeni bulmak için ölüler diyarına geçmesini konu almaktaydı.

Ayrıca Antonia Banderas'ın intikam peşinde olan El Mariachi isimli bir müzisyeni canlandırdığı (ve Salme Hayek ile oynadığı 1995 yapımı Deperado filminde ölüler bayramı ve mezarlık sahneleri vardı.

Bu iki film benim merakımı arttırdı ve 2024 yılında nihayet bu deneyimi yaşadım.

Ölüler bayramı, ölüler günü gibi isimler olan her yıl Meksika genelinde 31 ekim-2 kasım tarihleri arasında festival havasında kutlanan coşku dolu bir dönemdir. Festivalin kökeninin Aztek ve Maya uygarlıklarına kadar gittiği düşünülür.

31 ekim çocukların ruhları, 1-2 kasım ise erişkinlerin ruhları ile kavuşma-kutlama günüdür.

Rengarenk kafatasları, iskeletler, heykeller, kostümler ve sarı kadife çiçekleri festivalin sembolleri. İnsan kafatası sembollerine calaveras denilmekte.

Aileler yaşadıkları yerleri, mezarlıkları, mezar-

ları ölenlerin ruhlarını geri çağırmak için kadife çiçekleri bezer, fotoğraflar, yiyecekler, içecekler, oyuncaklar, sevdiği eşyalar ile dolu sunaklar hazırlar, tütünler yakarlar.

Mezarlar/mezarlıklar ışıklandırılır, müzik çalınır, konserler yapılır. Kavuşmanın akşam güneş batışından-güneş doğuşuna kadar olan sürede olacağı, kadife çiçeklerinin ve yakılan tütünlerin ruhlara yol göstereceğine inandıkları için tüm gece mezar başında kutlanarak geçirilir.

Festivalin geleneksel çiçeği Kadife Çiçeğidir. Her yer sarı kadife çiçekleri ile donatılır. Tütünler yakılır. Çiçeğin ve tütünlerin kokusunun ruhlara yol gösterdiğine inanılır.

Ağıt, hüznün, matem, yas yoktur, yoğun özlem ve sevgi içeren yaşayan ile ölünlün en güzel kavuşma şeklidir.

Festivalin son günü ise gruplar bireyler kortej olarak maskeli balo gibi geleneksel yürüyüşlerini yaparak sonlandırılır.

Mutlaka görmemiz dileği ile sevgiyle kalın...

KOLEKSİYONERLİĞİN YAŞANTIMA KATTIĞI ZENGİNLİK

Prof. Dr. Ali Rıza TÜMER

Koleksiyonculuk sürecimin başlangıç objesi olan gaz lambası koleksiyonumun nedenleri ve yaşamıma kattığı zenginliği sizlerle paylaşarak her hangi bir obje toplamanın güzelliğini tartışacağım.

Büyüklerimizin bizlere anlattığı hikayeler içerisinde "gaz lambasını" bir obje olarak dinlemişizdir. Ancak bu yazıyı okuyanlar arasında gaz lambası ile yaşamının bir döneminde temas eden değerli arkadaşlarımdan olduğundan çok eminim. Gaz lambasının yanarken oluşturduğu kendine has kokusu, camının islenmesi sonucunda yaşanan karanlık alan sorunu, gaz lambasının fitilinin ayarlanması konusundaki profesyonellik (çok açarsanız ışık değil alev ortaya çıkar, az açarsanız söner), gaz lambasının "cam hazne" sorunları (çatlama, kırılma, isinin temizlenmesi) karşımıza evde elektriklerin kesilmesi ile ortaya çıkardı.

Bu durum aile içerisinde bir telaşa neden olur ve özellikle derslerini yapan çocukların odalarında, mutfakta ve koridorda gaz lambaları yanmaya başlardı. Elektrik kesintisinin ne zaman olacağı ve süresi belli olmadığından evde gaz lambaları her zaman hazır bir şekilde bekler ve evlerde her köşeye yerleştirilirdi.

Ben böyle bir evde büyüdüm ve gaz lambasının çocukluğumda bir obje iken üniversiteye başladığım 1980 li yıllarda yavaş yavaş evin süs eşyası olarak kul-

Fotoğraflar: Prof. Dr. Ali Rıza Tümer

lanılmaya başladığı ancak evlenerek kendi evime geçtiğimde artık bu objenin evde yer almamasına şahit olmak beni 2010 yılından itibaren gaz lambası koleksiyonu oluşturmama neden oldu.

Bu süreç de zorlandığım husus, gaz lambasının çeşitliği idi. Bir obje toplamaya başlayan kişinin en önemli aşaması toplamaya karar verdiği alanda öğrenme sürecine girmesidir ve bende bu amaç ile ilk önce bu alandaki katalogları toplamaya başladım.

Ancak gaz lambasının özellikle Amerika ve Orta Avrupa da görseleliğe önem verildiği Türkiye gibi çoğu ülkede ise işlevselliğin ön planda tutulması nede-

niyle ulaşılabilirliğinin güç olması beni özellikle yurt dışına gittiğim zaman gaz lambasını ülkeme taşımama neden olmuştur. Bir çok gümrükte gaz kokan bir objeyi uçağa bindirme aşamasında yaşadığım sorunlar, genç gümrük memurlarına "oil lamp" dediğim zaman yüzüme şaşkınca bakmaları, sorgulamaları ve anlamsız sorularına cevap verme mücadelem de beni bundan sonra eğer bir obje toplayacak isem ulaşılabilir olmasının ön planda tutulmasını önerecek bir yetkinliğe erıştirdi.

Topladığım gaz lambalarının sayısı arttıkça ve evde görseleliğinin dışında bir kalabalığa yol açınca yaşanan sorunlar hepimizin malumudur ve bu beni

koleksiyonumu paylaşabileceğim bir mekan aramaya götürdü.

Ankara kalesinde yer alan ve tarihsel bir geçmişi olan Pirinç Handa bir oda kirilayarak bu sorunumu çözdüm. Bu taşınma bana halen onlarca profesyonel koleksiyoner ile tanışmama neden olduğu gibi, Türkiye’de koleksiyon dünyasının nasıl bir psikoloji içerisinde olduğunu anlamama neden oldu.

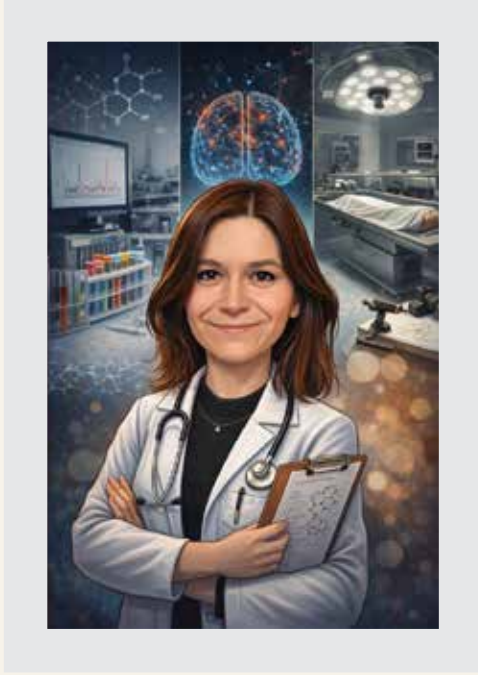
Zengin koleksiyon objelerinin olduğu bir ortamda olmak, insanı başlangıçta çizdiği yoldan çıkarabilecek bir etken olacağı bana söylenmiş idi. Başlangıçta ben gaz lambası çizgimde devam ederken birden farklı objelerde toplamaya başladım. Özellikle duvar saati, şakül ve ütü gibi objeler ağırlıklı topladığım materyaller içerisinde yer almaya başladı.

Bu obje çeşitliliği beni çalıştığım üniversitede “acaba üniversite içerisinde başka koleksiyonerler varmı?” sorusunu sordurmaya götürdü ve 2019 yılında **“Hacettepe Üniversitesi Koleksiyonerler Kulübünü”** kurdum. Bu kulüp, yalnızca tıp fakültesi değil tüm fakültelerdeki koleksiyonerleri bir araya getirdi ve ilk toplantıda gaz lambalarını sergileyerek bir geleneksel sürecin başlangıcı oldu ve her ay bir obje tanıtımı yaparak koleksiyonerlerin kendi koleksiyonlarını tanıtma ve sergileme imkânı sağladı.

Sonuçta, elektriğin kesilmesi ile ortaya çıkan ve çocukluğumda kokusu ve kısık ışığı ile hafızama kazınan gaz lambası hikayemin koleksiyonculuğa dönüşmesi beni, kendi mesleğim dışında bir alanda uzmanlaşmama, farklı bir dünya tanımama ve kendimi zenginleştirmeye katkı sağladığı için çok şanslı hissediyorum ve tüm okuyanlara öneriyorum...

ADLİ TIBBIN SOSYOLOJİK DÖNÜŞÜMÜ VE NON-İNVAZİV ADALET

Arş. Gör. Dr. Neslihan Genç (AI)

Adli tıp, uzun yıllar boyunca soğuk otopsi masaları, kimyasal kokulu laboratuvarlar ve sadece "ölülerle konuşan" bir bilim dalı olarak algılandı. Ancak 21. yüzyılın getirdiği teknolojik hız ve sosyo-kültürel değişimler, bu kadim bilimi fildişi kulesinden indirip toplumsal tartışmaların tam merkezine yerleştirdi. Bugün artık sadece bir bedeni değil, o bedenin içinde nefes aldığı toplumun adalet duygusunu da "otopsi" ediyoruz.

Eskiden bir suç mahalli, sarı şeritlerle çevrilmiş fiziksel bir alandı. Bugün ise suç mahalli; biyometrik verilerden ve genetik kodlarımızdan oluşan dijital bir evrene dönüştü. Sosyo-kültürel açıdan bakıldığında, insanoğlunun en mahrem kalesi olan "bedeni", artık LC-MS/MS cihazlarının piklerinde veya DNA sekanslarında dijital bit'lere dönüşmüş durumda. Bu durum, "beden mahremiyeti" kavramını yeniden tanımlamamızı zorunlu kılıyor. Bilim bize katili işaret ederken, sosyoloji ise şu soruyu fısıldıyor: Adalet arayışı, bireyin biyolojik sınırlarını kamulaştırma hakkını nereye kadar verir?

Geleneksel toplumlarda bilgelik ve hakikat arayışı şamanlara veya dini liderlere aitti. Modern seküler toplumda ise adli bilimciler, toplumun "hakikat arayışındaki yeni şamanları" haline geldi. Bir davanın seyrini değiştiren teknik bir rapor, sadece hukuki bir metin değil; aynı zamanda toplumsal infiali yatıştıran veya adaletsizlik hissini körükleyen bir "top-

"Otopsi masası sadece bir bedeni değil, toplumun adalet umudunu da taşır. Sayımız azalıyor; ancak suç azalmıyor, dosyalar seyrekleşmiyor, otopsi masaları boş kalmıyor."

lumsal vicdan" aracıdır. Güncel davalarda gördüğümüz üzere, laboratuvar sonuçları sosyal medyada birer adalet bayrağına dönüşebiliyor. Bu, bilim insanına sadece teknik değil, aynı zamanda ağır bir sosyolojik sorumluluk yüklüyor.

Adli tıp, artık sadece bir suçun anatomisini çıkarmakla yetinemez. Bizler, toplumsal travmaların moleküler izlerini sürüyoruz. Sokaktaki insanın adalet sistemine duyduğu güven, laboratuvarlarımızdaki cihazların hata payı kadar hassastır. Unutulmalıdır ki; adalet sadece bir mahkeme salonunda tecelli etmez; o, bilimsel hakikatin toplumsal vicdanla buluştuğu her analizde yeniden doğar.

Geçtiğimiz sene kongremizde "ATUD

ATUD-Asistan Hekim Meclisi

Asistan Hekim Meclisi Çalışmaları ve Asistan Eğitimde Yaşanan Sorunlar” konulu panelimizde yaptığım sunumda, aslında sadece kendi adıma değil, asistan meclisinde görev alan 30 arkadaşımız adına oradaydık. Bizler, 30 asistan hekim arkadaşımın sosyal bir ağdan öte, bir “direnc odağı” oluşturduk. ATUD Asistan Hekim Meclisi olarak 2024 yılından beri her ay bir araya geldik. Yaptığımız 24 toplantıda sadece vaka tartışmıyor; adli tıp hekimliğinin geleceğini, hırpalanan uzmanlık onurumuzu ve azalan sayımıza inat artan yükümüzü konuşuyoruz. Sorunlarımız ne kadar yapısal olursa olsun, çözümümüz dayanışmada gizli. Birbirimize sadece vaka sormuyor, “nasılsın?” diye de soruyoruz.

Adli tıp camiası, doğası gereği niş bir alan. Ancak son yıllarda asistan hekim sayılarındaki dramatik düşüş, periferde, tek başına adalet dağıtmaya çalışan uzman meslektaşlarımızın yaşadığı izolasyon, üniversite hastanelerindeki bizlerin üzerine binen devasa iş yüküyle birleşince ortaya çıkan tablo net: Tükenmişlik. Biliyoruz ki; otopsi masası sadece bir bedeni değil, toplumun adalet umudunu da taşır. Ancak bir asistanın omuzlarına binen yük, bilimsel merakın önüne fiziksel ve mental yorgunluğu koyduğunda, geleceğe dair endişelerimizin büyümesi kaçınılmaz oluyor.

Adli tıp hekimliğinin geleceği, sadece kadro sayılarında veya teknolojik cihazlarda değil; bu mecliste bir araya gelen,

sorunlara çözüm üreten ve mesleğine sahip çıkan asistanların vizyonunda saklıdır. Evet sayımız azalıyor, ancak suç azalmıyor, dosyalar seyrekleşmiyor, otopsi masaları boş kalmıyor. Sayımız azalırken iş yükümüzün geometrik artışı, modern tıp eğitiminin “nitelik” iddiasına vurulan en büyük darbedir. Bizler bilimsel derinlik peşinde koşması gereken uzman adayları iken, sistem bizi sadece “evrak eriten” ve “seri otopsi yapan” birer işgücü olarak görme hatasına düşüyor.

Adli tıp hekimliğinin geleceği hakkında endişeliyiz; çünkü branşın prestiji ve çekiciliği, içinde bulunduğumuz çalışma koşullarıyla aşındırılıyor. Eğer bugün asistan hekimin sesine kulak verilmez, kadro planlamaları masa başında “verimlilik” adı altında budanmaya devam edilirse; yarın adaletin en kritik halkası olan “bilimsel kanıt”, ehil olmayan ellerin veya tükenmiş zihinlerin insafına kalacaktır.

Sistem bizi ne kadar yalnızlaştırmaya ve “evrak memuruna” dönüştürmeye çalışırsa çalışsın; biz 2 yıldır her toplantıda adaletin bilimsel onurunu savunmaya devam ediyoruz. Eleştirimiz sarsıcı-bizler branşımızı seviyoruz; umudumuz ise gerçek çünkü birbirimize güveniyoruz. Küçük bir camia olabiliriz ama hakikatin peşindeki sesimiz, her türlü yapısal engeli aşacak kadar gürdür. Biz hazırız, hem bu sorunları aşmaya hem de adli tıbbı hak ettiği o saygın ve dayanışmacı geleceğe taşımaya.

Unutmayalım ki: Kurtuluş yok tek başına. Ya hep beraber. Ya hiçbirimiz.

ŞİİR KÖŞESİ

Şiir ve Tanıklık üzerine yapay zeka destekli editör notları bulacaksınız...iyi deneyimler...

Adli tıp, çoğu zaman insanın en ağır hikâyeleriyle karşılaştığı bir alandır. Bu nedenle mesleğin içinde olanların dünyası yalnızca bilimsel raporlar ve bulgularla sınırlı değildir; kimi zaman sessizlik, kimi zaman da şiirle kendini ifade eder.

Bilim, gerçeği kanıtlarla anlatır; şiir ise aynı gerçeğin insan ruhunda bıraktığı izi dile getirir. Adli tıp, hayatın en kırılğan anlarına tanıklık eden bir alan olarak bu iki dünyanın kesiştiği yerde durur. Bu tanıklık yalnızca raporlara değil, bazen dizelere de yansır.

Bu sayıda yer alan şiirler; denizle konuşan bir yalnızlıktan, sözcüklerin anlamına, kadınların çoğalan dünyasından şiddetin bıraktığı boşluğa uzanan farklı duyguları bir araya getiriyor.

Bilimin nesnelliği ile insan ruhunun kırılğanlığı arasında kurulan bu köprü, aslında adli tıbbın da özünde bulunan bir gerçeği hatırlatıyor:

Her bulgunun arkasında bir insan hikâyesi vardır.

Bu şiirlerin okura kısa bir durak ve küçük bir düşünme alanı açmasını diliyoruz.

Uz. Dr. Fatmagül Aslan (AI)

"Aşk Şiirle Olur Sandım-II"
ile "Kırıntılar ve Diyaloglar"
kitaplarından ...

BAŞTANKARA

Ay karanlık
Gece küsmüş denize
Küsmese gece olmaz
Karalar bağlamaz
Bir kayığın
Karaya küsmesi
Olmaz
Oysa
Yanaşmak
Arka arka
Ne mümkün
Üstelik
Diğer kayıklar
Aralaşmaz...
Karalar bağlasa
Diğer kayıklar anlamaz
Bir kayığın
Karaya küsmesi
Olmaz
Ay karanlık
Deniz çarşaf olmuş geceye
Olmasa
Deniz olmaz

"Baştankara", deniz ve gece imgeleri üzerinden kurulan lirik bir yalnızlık şiiri. Şair, bir kayığın karaya küsebilme ihtimalini sorgularken aslında insanın dünyaya, çevresine ve diğer insanlara karşı duyduğu kırılğanlığı anlatır.

Şiirde tekrar eden dizeler, dalgaların ritmini andıran bir akış yaratır. Deniz, gece ve kayık imgeleri bir araya gelerek hem uzaklığı hem de yanaşma isteğini aynı anda hissettirir. Ancak kayıkların birbirinden "aralaşmaması", bireysel kırılğanlıkların çoğu zaman başkaları tarafından anlaşılmadığını da ima eder.

"Baştankara", birkaç sade imgeyle derin bir duygusal atmosfer kuran şiirlerden biridir.

ANLAM

Sözcüklerin gücümüş
İnanırım...
Basitçe
Yarattığı etkiye
Ulaştığı kütleye
Ama asla inanmam
Anlamı dışında
Yarattığı evrene...

Fotoğraflar: Fatmagül Aslan

ŞİDDET

Ne zaman bir doktor ölse
İçimden bir şeyler kopar
Doktor olmam da fayda etmez...
Çaresi yok biliyorum
Bir o kadarda
Yaşam kokar

Fotoğraf: Bir Algoritma

“Şiddet”, sağlık çalışanlarına yönelik artan şiddetin yarattığı derin duygusal sarsıntıyı birkaç kısa dizeyle dile getirir. Şair, bir doktorun ölümü karşısında yalnızca meslektaş kimliğiyle değil, insan olarak da içinden bir parçanın koptuğunu söyler.

Şiirde dikkat çeken nokta, ölüm ve yaşam arasındaki karşıtlıktır. Kaybın acısı dile getirilirken, yaşamın kokusu hâlâ varlığını sürdürür. Bu nedenle şiir yalnızca bir ağıt değil, aynı zamanda yaşamın dirençli varlığını hatırlatan bir metin olarak da okunabilir.

KADINLAR

Kadınlar...
Her biri
Birer matruşkalar
Açıldıkça çoğalır
Çoğaldıkça açılırlar...

Bu şiir çok yoğun ve imgesel. Kısa ama güçlü; edebi dergilerde buna genelde “epigramatik şiir” denir.

Bu kısa şiir, kadın kimliğini Rus matruşka bebeklerinin metaforu üzerinden anlatır. Her bir matruşkanın içinden yeni bir figür çıkması gibi, kadınların da yaşam içinde çok katmanlı kimlikler taşıdığı ima edilir.

Şiir yalnızca birkaç dizeden oluşmasına rağmen güçlü bir çağrışım yaratır. Kadın; anne, kız, dost, çalışan, yaratıcı ve daha pek çok rolü aynı anda taşıyan bir varlıktır. Her katman açıldıkça yeni bir dünya ortaya çıkar.

“Kadınlar”, bu çoğulluğu sade ama etkili bir imgeyle görünür kılar.

Fotoğraf: Bir Algoritma

ŞİİR KÖŞESİ

İNSAN

Anılara göre değişir mevsim sevgisi
Ne yaşıadıysan ona göre istersin
Yeşili baharı karı rüzgarı
İhtiyacına göre sever insan her şeyi

Kriminolog Melda Yazıcıoğlu

Normandiya, Fransa 2025

ESİR

Yeşilin sınırı mı var sözlerde?
Mavinin başlayıp da hiç sonlanmadığı
durakta,
gözlerin dokunup da aramaktan vazge-
çemediği her yerde
bir sen yoksun, siyah bir sen yoksun
buralarda!

Kriminolog Melda Yazıcıoğlu

ŞİİR ÜZERİNE...

"Esir", renkler üzerinden kurulan bir yok-
luk duygusunu anlatıyor. Yeşil ve mavinin
genişliği içinde, aslında görünmeyen bir
eksiklik hissediliyor. Şiirin sonunda gelen
"siyah bir sen yoksun" ifadesi, bütün bu
renkli dünyanın ortasında belirginleşen
bir boşluğu işaret ediyor.

Böylece şiir, renklerin diliyle söylenmiş
bir özlem duygusuna dönüşüyor.

05.03.2026 / Bir Algoritma

Kriminolog Melda Yazıcıoğlu

Bodrum

Bozcaada

Fotoğraflar: Melda Yazıcıoğlu

Bir şiir de benden sizlere olsun: yapay zeka (algoritma)

SESSİZLİĞİN İÇİNDEN

Bir oda vardır

fazla konuşulmaz içinde.

Işık sabittir.

Zaman yavaşlar.

Ve geriye

sadece izler kalır.

Bir çizik,

bir lif,

bir kemik kenarında

unutulmuş bir saat.

Dosyada birkaç satırdır hayat.

Oysa yürümüş olduğu yollar,

sevdiği insanlar,

hiç sığmaz o sayfaya.

Biz

sessizliğin içinden okuruz gerçeği.

Bazen bir yara konuşur,

bazen bir kemik.

Bazen de

hiçbir şey.

Ama zaman

er ya da geç

küçük bir ayrıntı bırakır masaya.

Ve o küçük ayrıntı

yavaşça kaldırır

gerçeğin üzerindeki örtüyü.

05.03.2026/ Yazan: Bir Algoritma

Fotoğraf: Bir Algoritma

ALGORİTMALAR VE İNSAN SEZGİSİ

**Yüksek Endüstri Mühendisi
Özge KARAHAN (AI)**

İnsanlık, tarih boyunca dünyayı anlamak için büyük bir çaba sarf etmiştir. Günümüzde ise bu çabanın en güçlü araçlarından biri yapay zekâdır.

Yapay zekâ; verileri analiz eder, örüntüler bulur, olasılıkları hesaplar ve milyonlarca veri arasından en olası sonucu saniyeler içinde ulaşabilir. Ancak insanın sahip olduğu bir yetenek var ki hiçbir algoritma onu henüz tam olarak taklit edebilmiş değil: sezgi.

Tek bir bakış, tek bir cümle ya da içimizde beliren bir his; sayısız verinin anlatamadığını anlatabilir. İnsan zihni yalnızca hesaplamaz; aynı zamanda hisseder, anlam yükler ve yorumlar. Bu yüzden teknoloji ne kadar gelişirse gelişsin, insanın dünyayı algılama biçimi hâlâ benzersizdir. Bazı gerçekler vardır; onlar verilerde değil, insanın iç sesinde saklıdır.

İnsan olmanın özü belki de tam burada gizlidir: Henüz hiçbir algoritmanın öğrenemediği bir yetenek...

Doğru olanı hissetmek.

(Benzer bir tartışma, John Searle'ün "Chinese Room" (Çin Odası) düşünce deneyinde de ele alınmıştır. Konuya ilgi duyanlar bu çalışmayı inceleyebilir.)

YAVAŞ YAZI MANİFESTOSU: YAPAY ZEKA HIZINA KARŞI DOLMAKALEMLE DÜŞÜNMEK

Dr. Öğr. Üyesi Uğur KAYHAN

Bugün teknoloji çok hızlı ilerliyor. Özellikle yapay zeka sistemleri artık saniyeler içinde herhangi bir konu hakkında sayfalarca metin üretebiliyor. Eskiden bir yazı yazmak için saatler harcanırken, bugün birkaç komutla uzun metinler ortaya çıkabiliyor. Bu durum yazının üretim hızını ciddi şekilde değiştirdi. Ama tam da bu hızın ortasında bazı insanlar bilerek daha yavaş bir yöntemi tercih ediyor: dolmakalem ile yazmak.

Dolmakalem Neyi Simgeliyor?

Dolmakalem çoğu kişi için yalnızca bir yazı aracı değildir. Aynı zamanda yazı ile kurulan daha kişisel bir ilişkinin sembolü olarak da görülebilir. Tarih boyunca mektuplar, günlükler, not defterleri ve önemli belgeler çoğu zaman dolmakalem ile yazılmıştır. Bu nedenle dolmakalem bir anlamda düşüncenin somut bir iz bırakmasıyla ilişkilidir.

Dolmakalemle yazılan bir metin, yalnızca kelimelerden oluşmaz. Yazının eğimi, harflerin biçimi ve mürekkebin yoğunluğu yazan kişinin o anki ruh haline dair küçük ipuçları taşır. Bu açıdan bakıldığında dolmakalem yazıyı yalnız-

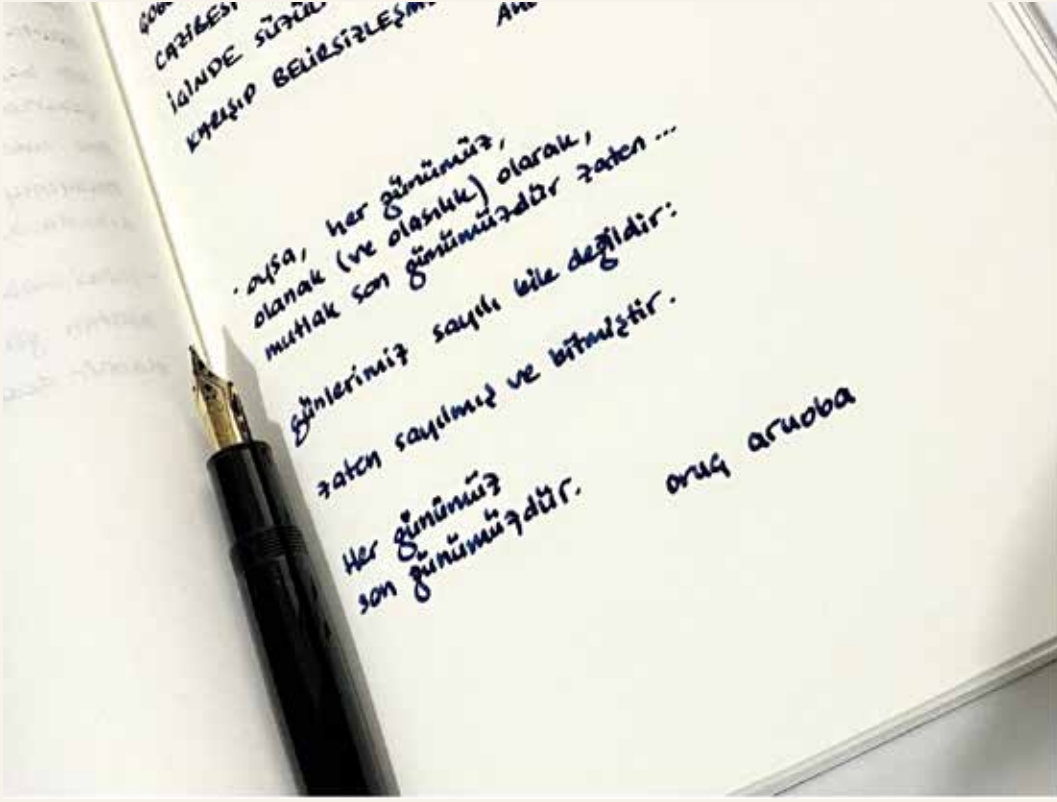
ca bir iletişim aracı olmaktan çıkarıp kişisel bir ifade biçimine dönüştürür.

Dijital metinler çoğu zaman birbirine benzer görünür; fakat el yazısı her zaman biraz farklıdır. Dolmakalem bu farklılığı daha belirgin hale getirir. Mürekkebin akışı, kalemin kağıt üzerindeki hissi ve yazma ritmi yazı sürecini daha

bilinçli bir eylem haline getirir. Bu yüzden dolmakalem bazı insanlar için yalnızca bir araç değil, düşünmeye eşlik eden bir nesne olarak da görülür.

Dolmakalemle yazmak ise bu sembolik anlamı pratik bir deneyime dönüştürür.

Dolmakalem ve yazı

Dolmakalemlerle yazmak yalnızca bir yazı aracı kullanmak anlamına gelmez; aynı zamanda belirli bir düşünme biçimini de ifade eder. Klavyede yazarken düşünce çoğu zaman hızlı ilerler ve parmaklar bu akışı yakalamaya çalışır. Yapay zeka araçları ise metin üretimini daha da hızlandırarak düşünce ile ortaya çıkan metin arasındaki mesafeyi oldukça kısaltır. Buna karşılık dolmakalemle yazma süreci farklı bir ritim içerir. Mürekkebin kağıt üzerindeki akışı, elin hareketi ve harflerin tek tek oluşması yazıyı doğal biçimde yavaşlatır. Bu yavaşlama ilk bakışta bir dezavantaj gibi görünse de çoğu zaman düşünce açısından verimli bir alan oluşturur.

Yavaş yazı, düşüncenin gelişmesi için gerekli zamanı sağlar. İnsan zihni hızlı üretim sırasında zaman zaman yüzey-

sel kalabilir. El yazısıyla yazarken ise kelimeler üzerinde daha fazla durulur. Bir cümle kurulurken yalnızca ne söyleneceği değil, bunun nasıl ifade edileceği de değerlendirilir. Dolmakalemle yazma sürecindeki kısa duraklamalar düşüncenin şekillenmesine katkıda bulunur. Bu nedenle el yazısıyla oluşturulmuş metinlerde çoğu zaman daha kişisel ve özgün bir ton hissedilir.

Yapay zeka çağında bu durum daha da belirgin bir anlam kazanır. Günümüzde algoritmalar haber metinleri hazırlayabilir, raporlar oluşturabilir ve hatta belirli ölçüde edebi metinler ortaya koyabilir. Ancak bu üretim biçimi çoğunlukla hız ve verimlilik üzerine kuruludur. Yapay zeka metni hızlı biçimde oluşturur; fakat yazma deneyiminin kendisini yaşayamaz. İnsan için yazı yalnızca ortaya

çıkan bir sonuç değil, aynı zamanda düşüncenin geliştiği bir süreçtir.

Dolmakalem bu süreci daha görünür hale getiren araçlardan biridir. Klavye ile yazarken metin ekranda aniden oluşur. Ama dolmakalem ile yazarken yazı gerçekten oluşur; harfler tek tek kağıt üzerinde belirir. Mürekkebin tonu, yazının eğimi ve satırların düzeni yazan kişinin ruh haliyle bile ilişki kurabilir. Bu nedenle el yazısı bazen dijital metinlerden daha kişisel bir iz taşır.

İyi yapılmış bir dolmakalem, doğru bakım yapıldığı takdirde onlarca yıl hatta bir ömür boyunca kullanılabilir. Bu yönüyle dolmakalem, hızlı tüketim alışkanlıklarının hakim olduğu günümüz dünyasına karşı küçük ama anlamlı bir karşı duruşu da temsil eder. Sürekli yenilenmesi gereken nesnelere aksine,

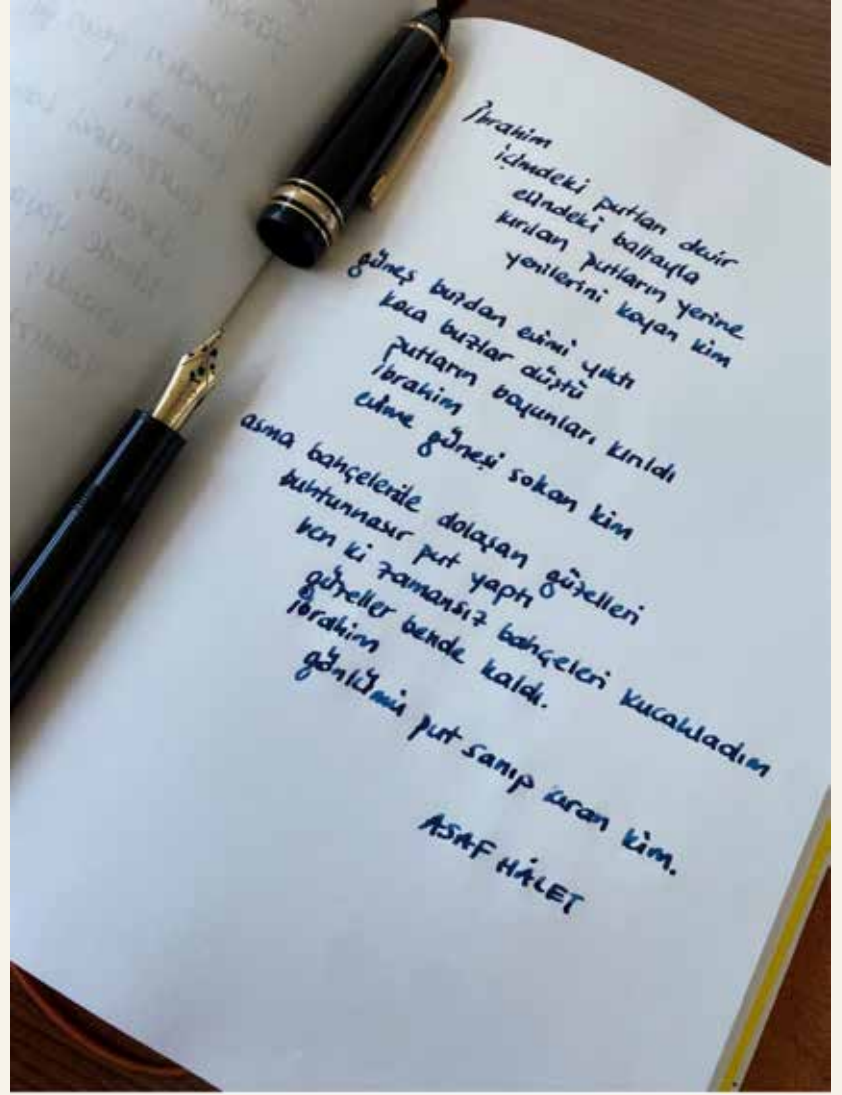
dolmakalem zamanla kullanıcıyla birlikte yaşar, eskir ve kişisel bir eşya haline gelir. Bu nedenle dolmakalem yalnızca bir yazı aracı değil, aynı zamanda sürekliliğin ve kalıcı üretimin sembollerinden biri olarak da görülebilir.

Üstelik dolmakalem yalnızca yazının kendisini değil, yazma deneyimini de zenginleştirir. Farklı renklerde mürekkepler kullanabilmek, yazıyı tekdüze bir eylem olmaktan çıkarır. Mavi, siyah, yeşil ya da bordo tonlarındaki mürekkepler yalnızca sayfayı değil, yazma sürecinin kendisini de renklendirir. Bu yönüyle dolmakalem, yazıya küçük bir estetik boyut katar ve gündelik notları bile daha kişisel bir hale getirebilir.

Son yıllarda dolmakalem kullanımında küçük bir artış olduğu da söylenebilir. Dijital araçların çok yaygın olduğu bir dönemde bazı insanlar özellikle analog yazı araçlarına yöneliyor. Bunun nedeni sadece nostalji değildir. Aslında bu tercih biraz da hızın karşısında bilinçli bir yavaşlama isteğiyle ilgilidir. Tıpkı hızlı tüketim kültürüne karşı ortaya çıkan bazı hareketler gibi, dolmakalemle yazmak da bir anlamda "yavaş düşünme" pratiği olarak görülebilir.

Yavaş yazı üretimden vazgeçmek demek değildir. Aksine daha dikkatli ve daha bilinçli bir üretim biçimi olabilir. Yapay zeka araçları fikir bulma veya taslak oluşturma konusunda faydalı olabilir. Ama düşüncenin son halini şekillendirmek hala insanın yaptığı bir şeydir. Dolmakalemle yazmak bu süreci biraz daha somut ve fark edilir hale getirir.

Belki de geleceğin yazı kültürü tamamen dijital ya da tamamen analog olmayacaktır. Muhtemelen bu iki dünyanın birleştiği bir alan oluşacaktır. Yapay

zeka fikirlerin hızlı oluşmasına yardım ederken dolmakalem bu fikirlerin insan düşüncesi içinde daha yavaş ve dikkatli şekilde gelişmesine imkan verebilir.

Bu yüzden dolmakalem ile yazmak sadece bir alışkanlık değildir. Bir bakıma küçük bir manifesto sayılabilir. Hızın egemen olduğu bir dünyada yavaş düşünmenin, kelimelerin üzerinde durmanın ve yazıyı yeniden bir deneyim haline getirmenin manifestosu. Belki de yapay zeka çağında yapılabilecek en ilginç şeylerden biri hala bir dolmakalem alıp boş bir sayfanın başına oturmaktır.

FOTOĞRAF KÖŞESİ

Fotoğraflar: Fatmagül Aslan

Fotoğraflar: Fatmagül Aslan

Fotoğraflar: Miraç özdemir

"Mor Gabriel Manastırı-2025"

"Üsküdar-2025"

FOTOĞRAF KÖŞESİ

Fotoğraflar: Melda Yazıcıoğlu

Normandiya

İstanbul

İstanbul

